

ΑΝΩΤΑΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ

ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

Σχολή Διοίκησης & Οικονομίας

ΤΜΗΜΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ

Οργάνωση, Δομή και
Λειτουργία της Allianz
Ελλάδος

Προβλήματα, Ιδιαιτερότητες, Προοπτικές

Εισηγητές Θέματος:

Κωνσταντίνος Ιωσηφάκης – Α.Μ.: 2005255

Ελένη Συμεού – Α.Μ.: 2005236

Επιβλέπων Καθηγητής:

Κος Νικόλαος Γιαννακέας

ΙΟΥΝΙΟΣ 2012

Περιεχόμενα

Εισαγωγή.....	4
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ^ο	6
Ανασκόπηση του ασφαλιστικού συστήματος στην Ελλάδα	6
1. Συνοπτική παρουσίαση της κατάστασης της κοινωνικής ασφάλισης.....	6
2. Ιστορική ανασκόπηση του ασφαλιστικού συστήματος στην Ελλάδα.....	6
2.1 Κοινωνική ασφάλιση-Ασφαλιστικά ταμεία	6
2.2 Ιστορική αναδρομή του ΕΣΥ.....	8
2.3 Νοσοκομειακή περίθαλψη	9
2.4 Οι ασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις 1992-2005	12
3. Η παρούσα κατάσταση του ασφαλιστικού συστήματος στην Ελλάδα	15
3.1. Γενικά	15
3.2 Υφιστάμενη κατάσταση.....	16
3.2.1 Μορφή Συστήματος(Πίνακας 1,2).....	17
3.2.2 Βασικά προβλήματα της Κοινωνικής Ασφάλισης	19
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο.....	24
Ασφάλιση.....	24
1. Εισαγωγή	24
2. Ασφάλιση.....	25
2.1. <i>Ιδιωτική και κοινωνική ασφάλιση</i>	25
3. Τα είδη της ιδιωτικής ασφάλισης.....	26
4. Ίδρυση ασφαλιστικών εταιρειών στην Ελλάδα.....	27
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ^ο	28
Ανασκόπηση της εταιρείας Allianz.....	28

3.1. Γενικά στοιχεία	28
3.2. Χρηματοοικονομικοί δείκτες της Allianz	31
3.3. Ασφαλιστικά προγράμματα ζωής	36
3.3.1. Πρόγραμμα ζωής από την Allianz Ελλάδος	37
3.3.2 Ασφαλιστικό πρόγραμμα ζωής της εταιρείας Alico	41
3.3.3. Ασφαλιστικό πρόγραμμα ζωής της εταιρείας Universal Life.....	44
3.4. Δομή της Ασφαλιστικής Εταιρείας ALLIANZ Ελλάδος	45
3.4.1. Όργανα Διοίκησης	47
3.4.2. Όργανα Διεύθυνσης.....	48
3.4.3. Τμήμα Ανθρωπίνου Δυναμικού.....	49
3.5. Προσόντα Ασφαλιστικών Συμβούλων	51
Κεφάλαιο 4ο.....	60
Οι προοπτικές και οι ιδιαιτερότητες της Allianz Ελλάδος.....	60
Επίλογος.....	65
Βιβλιογραφία.....	67
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ	69

Εισαγωγή

Ο ασφαλιστικό κλάδος βρίσκεται την παρούσα χρονική περίοδο αντιμέτωπος με σημαντικές αλλαγές που εξελίσσονται τόσο σε διεθνές επίπεδο, όσο και στο εγχώριο περιβάλλον και οι οποίες σηματοδοτούν έντονες ανακατατάξεις στον τομέα της ιδιωτικής ασφάλισης.

Η μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος της χώρας και της κοινωνικής ασφάλισης, οι διαρθρωτικές αλλαγές στο κανονιστικό πλαίσιο λειτουργίας του κλάδου, ο επαναπροσδιορισμός του τρόπου εποπτείας των ασφαλιστικών εταιριών και η σταδιακή μετάβασή τους στο νέο πλαίσιο φερεγγυότητας Solvency II οδήγησαν σε καθολική αλλαγή της σύνθεσης του κλάδου, απελευθερώνοντας τη ζήτηση για ασφαλιστικά προϊόντα (Boop, 2010), αλλά δημιουργώντας ταυτόχρονα και ένα κλίμα αβεβαιότητας. Από την άλλη πλευρά, ο έντονος ανταγωνισμός μεταξύ των εταιριών και η αυξανόμενη ενημέρωση των καταναλωτών σχετικά με τα ασφαλιστικά προϊόντα / υπηρεσίες που καλούνται να καλύψουν μία ευρεία – ομολογουμένως – κλίμακα ασφαλιστικών αναγκών, έχει οδηγήσει τους τελευταίους να έχουν μεγαλύτερες αξιώσεις, απαιτώντας η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών να είναι αντάξια των προσδοκιών τους.

Όλες αυτές οι προκλήσεις και αλλαγές στον κλάδο σημαίνουν ότι τα επιχειρηματικά μοντέλα των ασφαλιστικών εταιριών χρειάζεται να αναπροσαρμοστούν, αναμορφώνοντας τα υπάρχοντα κανάλια διανομής, υιοθετώντας

νέες τεχνολογίες, δημιουργώντας συνέργειες με άλλους οργανισμούς, αλλά και εφαρμόζοντας νέες στρατηγικές με στόχο την ενίσχυση της σχέσης πελάτη και επιχείρησης. Η έννοια της καταναλωτικής πίστης που στηριζόταν παραδοσιακά στη συνήθεια του πελάτη να συνεργάζεται με μία ασφαλιστική εταιρία μετουσιώνεται, καθώς ο πελάτης συνεργάζεται πια με την επιχείρηση μόνο όταν αισθάνεται ικανοποιημένος – όχι μόνο από την ποιότητα του παρεχόμενου προϊόντος ή υπηρεσίας, αλλά και από την ποιότητα εξυπηρέτησης. Έρευνες μάλιστα έχουν καταδείξει (Angur, Nataraajan, Jahera, 1994:116) ότι οι οργανισμοί που διαθέτουν αγαθά υψηλής αντιλαμβανόμενης ποιότητας στους καταναλωτές τείνουν να έχουν μακροπρόθεσμα υψηλότερες χρηματοοικονομικές αποδόσεις από ότι οι ανταγωνιστές τους.

Στην παρούσα εργασία θα περιγραφεί ο τρόπος με τον οποίο είναι οργανωμένη η ασφαλιστική εταιρεία Allianz, θα γίνει αναφορά στις αρμοδιότητες και τις υπευθυνότητες των υπαλλήλων, θα γίνει λόγος για τα προσόντα των υπαλλήλων και τέλος θα επιχειρηθεί μια σύγκριση ενός ασφαλιστικού προγράμματος ζωής όμοιου με άλλη ασφαλιστική εταιρεία, ώστε να εξαχθούν ανάλογα συμπεράσματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

Ανασκόπηση του ασφαλιστικού συστήματος στην Ελλάδα

1. Συνοπτική παρουσίαση της κατάστασης της κοινωνικής ασφάλισης

Η Ελλάδα αντιμετωπίζει ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα δημοσιονομικού ελλείμματος παγκοσμίως το οποίο μεταβιβάζεται από γενιά σε γενιά. Το ασφαλιστικό σύμφωνα με μελέτες αποτελεί κύριο παράγοντα αύξησης του ελλείμματος. Εάν δεν αντιμετωπιστεί με γενναιότητα και σωφροσύνη τα περιθώρια για ανάπτυξη και ανταγωνιστικότητα της οικονομίας συρρικνώνονται, ιδιαίτερα δε μέσα στην πραγματικότητα της παγκοσμιοποίησης. Μια τέτοια εξέλιξη οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην ύφεση, στην ανεργία και στην υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου.

2. Ιστορική ανασκόπηση του ασφαλιστικού συστήματος στην Ελλάδα

2.1 Κοινωνική ασφάλιση-Ασφαλιστικά ταμεία

Αρχικά στην Ελλάδα το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης έμοιαζε με το γερμανικό σύστημα (σύστημα Bismark). Η επικουρική ασφάλιση εμφανίζεται το 1861 με την ίδρυση των μετοχικών ταμείων στρατού και Ναυτικού και του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων. Το 1925 δημιουργούνται και επιμελητήρια. Η επικουρική σύνταξη καλύπτει τα κενά της κύριας ασφάλισης και

προσφέρει παροχές σε ελεύθερους επαγγελματίες και μισθωτούς. Κύριο χαρακτηριστικό είναι ότι αφορά σε ειδικούς κλάδους ασφάλισης και παρέχει συγκεκριμένες συντάξεις αναπηρίας και θανάτου. Το πρώτο ασφαλιστικό ταμείο που δημιουργείται είναι του NAT. Τα περισσότερα ταμεία που δημιουργούνται τα επόμενα χρόνια αφορούν στην κάλυψη των ατόμων από εργατικά ατυχήματα, ασθένεια και γηρατειά. Την περίοδο 1914-1933 οι κύριες χρηματοδοτικές πηγές των ταμείων ήταν οι εισφορές των εργαζομένων και των εργοδοτών.

Η πρώτη σοβαρή προσπάθεια για τη διαμόρφωση κάποιας ασφαλιστικής πολιτικής υγείας έγινε στις αρχές του '30. Μετά από μεγάλες κοινωνικές πιέσεις και έντονες πολιτικές αντιπαραθέσεις η δικτατορία του Μεταξά αναγκάζεται να ψηφίσει το νόμο 6298/1934, βάσει του οποίου δημιουργείται το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ) για την ασφάλιση των μισθωτών ιδιωτικών υπαλλήλων και εργατών. Το ΙΚΑ άρχισε να λειτουργεί τρία χρόνια αργότερα(1937) εξ' αιτίας οικονομικών προβλημάτων και κάλυπτε τους κινδύνους της ασθένειας, του γήρατος και της ανεργίας των εργαζομένων στα αστικά κέντρα και ειδικότερα σε βιομηχανίες με πάνω από 70 εργαζόμενους.

Την περίοδο αυτή μόνο το 1/3 του πληθυσμού είχε ασφαλιστική κάλυψη. Στις δεκαετίες του '60 και '70, η ελληνική οικονομία με κινητήριο μοχλό τον κατασκευαστικό τομέα, σημειώνει μια ραγδαία ανάπτυξη, μέσα από την οποία γεννήθηκαν μια σειρά επιχειρήσεων και τραπεζών που δημιούργησαν τους δικούς τους ασφαλιστικούς οργανισμούς. Η χρηματοδότησή τους βασιζόταν κυρίως στις εισφορές των εργοδοτών και παρείχαν πλήρη και υψηλής ποιότητας ασφαλιστική κάλυψη. (Κέντρο Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών, 2006) Το 1961 ψηφίζεται ο νόμος 4169/61, σύμφωνα με τον οποίο δημιουργήθηκε ο Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ) για να καλύψει τον αγροτικό πληθυσμό. Κύριος σκοπός του ήταν η χορήγηση παροχών συντάξεων γήρατος-χηρείας και η παροχή ιατρικής περίθαλψης στον αγροτικό πληθυσμό της χώρας.

Η εξέλιξη του από το 1961 έως το 1997, χαρακτηρίζεται από την ενδυνάμωση της ασφαλιστικής του προστασίας κυρίως με προσθήκη παροχών όπως σύνταξη αναπηρίας, φαρμακευτική περίθαλψη, κ.α. Το 1998 ο ΟΓΑ μετετράπη σε ταμείο Κύριας Ασφάλισης Αγροτών(N. 2458/97) και παρέχει ευρύ και πλήρες φάσμα ασφαλιστικής προστασίας. Ο νόμος αυτός, μαζί με εκείνο για την ίδρυση του ΙΚΑ,

αποτελούν τους δύο σημαντικότερους σταθμούς στην ιστορία της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα. Με Νόμους το 1999 έγιναν αλλαγές στη δομή των ασφαλιστικών οργανισμών, καθώς πολλοί καταργήθηκαν και άλλοι συγχωνεύτηκαν.

Η κρίση του 1973 δημιούργησε και στην Ελλάδα οικονομικά προβλήματα ίδια με αυτά των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί η ανάγκη άσκησης ολοκληρωμένης κοινωνικής πολιτικής. Το 1980 υπάρχουν περίπου 1053 φορείς, με μεγαλύτερους το ΙΚΑ, το ΤΕΒΕ, το ΟΓΑ, το ΤΑΕ, το ταμείο του ΟΤΕ και των τραπεζών κ.α. (Ρομπόλης, Σ., Ρωμανιάς, Γ. & Μαργιός, Β., 2001).

2.2 Ιστορική αναδρομή του ΕΣΥ

Ο νόμος 1397 για το ΕΣΥ που ψηφίστηκε από τη Βουλή το Σεπτέμβριο του 1983, αποτελεί τη μεγαλύτερη νομοθετική μεταρρύθμιση στο Ελληνικό υγειονομικό σύστημα, αφού για πρώτη φορά έμπαιναν τα πλαίσια και οι βάσεις για την ανάπτυξη ενός Εθνικού Συστήματος Υγείας. Σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου, οι στόχοι του 1397 ήταν η αποκέντρωση, ο κοινωνικός έλεγχος, το ενιαίο πλαίσιο ανάπτυξης και λειτουργίας, ο ενιαίος προγραμματισμός, η δικαιότερη κατανομή των πόρων, η ανάπτυξη της πρωτοβάθμιας περίθαλψης και η καθιέρωση του γιατρού πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. (Υπουργείο Ανάπτυξης, 2007).

Η φιλοσοφία του νόμου βασίστηκε στην αρχή ότι η υγεία είναι κοινωνικό αγαθό και κάθε πολίτης ανεξάρτητα από την κοινωνικό-οικονομική του θέση έχει δικαίωμα για υψηλού επιπέδου υπηρεσίες υγείας. Υπό αυτή την έννοια το κράτος έχει την ευθύνη για την παροχή υπηρεσιών υγείας και αυτό εναρμονίζεται με το ελληνικό σύνταγμα που ορίζει ότι «το κράτος μεριμνά για την υγεία των πολιτών».

Οι βασικές αρχές και προβλέψεις του νόμου ήταν:

α. Κρατική ευθύνη για την παροχή υπηρεσιών σε όλους τους πολίτες. Αποκέντρωση των υπηρεσιών μέσα από τη διαίρεση της χώρας σε υγειονομικές περιφέρειες και τη συμμετοχή της κοινότητας στις αποφάσεις με τη σύσταση και λειτουργία των Περιφερειακών Συμβουλίων Υγείας (ΠΕΣΥ) και την εκχώρηση γνωμοδοτικών και εποπτικών αρμοδιοτήτων στα Νομαρχιακά συμβούλια.

β. Έμφαση στην ανάπτυξη της πρωτοβάθμιας φροντίδας. γ. Βελτιώσεις στην ποιότητα παροχής υπηρεσιών μέσα από την ταχύρρυθμη ανάπτυξη της υποδομής και οργάνωσης των νοσοκομείων.(Θεοδώρου, Μ., Σαρρής, Μ. & Σούλης, Σ., 2001).

Αν και ο 1397 θεωρείται ακόμη και σήμερα ως η σημαντικότερη προσπάθεια που έγινε ποτέ στη χώρα μας στον τομέα ανάπτυξης μιας ενιαίας και ολοκληρωμένης πολιτικής υγείας, εντούτοις του καταλογίζονται και ελλείψεις και παραλείψεις,(Κυριόπουλος 1990).

Αυτές συμπυκνώνονται α) στην αδυναμία να αφομοιώσει και αξιοποιήσει την εμπειρία άλλων χωρών αλλά και τα κριτικά συμπεράσματα της ΠΟΥ, πάνω στις διαδικασίες ανάπτυξης εθνικών συστημάτων υγείας, β) στη μη πρόβλεψη ενός μηχανισμού διαχείρισης και χρηματοδότησης που θα ελάμβανε υπόψη την εξελισσόμενη οικονομική κρίση και θα οδηγούσε σε χαλιναγώγηση του κόστους και γ) στον ιατροκεντρικό χαρακτήρα των περισσότερων ρυθμίσεων.

Το ΕΣΥ το οποίο θεσπίστηκε με το νόμο 1397, συμπεριλάμβανε στο σύνολό του την πρωτοβάθμια και την νοσοκομειακή περίθαλψη, με κυριότερο παράγοντα την δεύτερη. (Σισσούρας,1994; Ζηλίδης,1988; Σκουτέλης, 1990; Πάτρας, 1969; Πάτρας, 1969; Κέντρο Προγραμματισμού και Οικονομικών Επιστημών,1976;Υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών,1981;Κυριόπουλος,1990;Abel Smith B., et al, 1994; Υπουργείο Υγείας Πρόνοιας & Κοινωνικών Ασφαλίσεων,1995).

2.3 Νοσοκομειακή περίθαλψη

Η ιστορία της νοσοκομειακής περίθαλψης στην Ελλάδα διακρίνεται σε τέσσερις περιόδους που χαρακτηρίζουν την εξέλιξη του νοσοκομειακού θεσμού στη χώρα μας.

Α' περίοδος:1827-1922

Χαρακτηριστικό γνώρισμα αυτής της περιόδου είναι η απουσία πρωτοβουλιών από το νεοσύστατο κράτος για τη δημιουργία και ανάπτυξη

νοσηλευτικών ιδρυμάτων. Έτσι τα πρώτα νοσοκομεία ήταν αποτέλεσμα της φιλανθρωπικής δραστηριότητας ιδιωτών και ορισμένων δήμων και κοινοτήτων. Ταυτόχρονα ιδρύονται τα πρώτα Ταμεία Αλληλοβοήθειας σε διάφορους επαγγελματικούς κλάδους(1860-1880).Κύριο μέλημα του κράτους σ'αυτή την περίοδο ήταν η αντιμετώπιση των λοιμωδών νοσημάτων, με τη θέσπιση υγειονομικού κανονισμού και τη δημιουργία <<ιατρικής αστυνομίας>>. Ο υγειονομικός κανονισμός διαμορφωνόταν από το <<Ιατροσυνέδριο>>, που ιδρύθηκε το 1833 και ήταν συμβουλευτικό όργανο. Το 1917 δημιουργείται το προσωρινό Υπουργείο Περιθάλψεως που κύριο στόχο είχε την αποκατάσταση των προσφύγων που εγκαταστάθηκαν στην Ελλάδα μετά τους Βαλκανικούς πολέμους και κατά τη διάρκεια του πρώτου παγκοσμίου πολέμου. Το Υπουργείο Περιθάλψεως μετεξελίχθηκε πέντε χρόνια αργότερα (Ν.2882/1922) σε Υπουργείο Υγιεινής και Κοινωνικής Πρόνοιας. (Αρχαία Ελληνικής Ιατρικής, 2003).

Β' περίοδος:1923-1952

Κατά τη δεύτερη περίοδο, το κράτος παρεμβαίνει ενεργητικά στον υγειονομικό τομέα με την ίδρυση γενικών και ειδικών νοσοκομείων, στρατιωτικών και αργότερα προσφυγικών. Την περίοδο αυτή η χρήση του νοσοκομείου γενικεύεται, όμως η παρεχόμενη περίθαλψη ήταν υποτυπώδης με εξαίρεση ορισμένα νοσοκομεία. Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες ψηφίζεται ο Α.Ν. 965/1937 <<περί οργανώσεως των δημοσίων νοσηλευτικών και υγειονομικών ιδρυμάτων>>, ο οποίος θέτει τις βάσεις οργάνωσης των νοσοκομείων της χώρας.

Σύμφωνα με αυτό το νόμο το Διοικητικό Συμβούλιο του νοσοκομείου ορίζει τις τιμές των νοσηλίων και ο Υπουργός Υγιεινής τις εγκρίνει. Οι πόροι των νοσοκομείων προέρχονται από την ετήσια κρατική επιχορήγηση, τα νοσήλια των ασφαλιστικών οργανισμών, τις επιχορηγήσεις των δήμων ή κοινοτήτων, τις πληρωμές ασθενών, όπως επίσης και από κληρονομίες, δωρεές, προσόδους περιουσίας, κ.ά. Με την ψήφιση του Α.Ν. 2769/1941 παρέχεται η δυνατότητα στους Υπουργούς Υγιεινής και Οικονομικών να ιδρύουν προσωρινά κρατικά νοσοκομεία σε μια προσπάθεια να αντιμετωπισθούν οι έκτακτες και τεράστιες ανάγκες περίθαλψης του πληθυσμού που προέκυψαν από τη συμμετοχή της χώρας στο Β' παγκόσμιο πόλεμο.

Γ' περίοδος:1953-1982

Το 1953 αποτελεί τον πρώτο σημαντικό σταθμό στην ιστορία της νοσοκομειακής περίθαλψης στη χώρα μας. Με την ψήφιση του Ν.Δ. 2592/1953 «περί οργανώσεως της ιατρικής αντιλήψεως» θεσμοθετείται για πρώτη φορά ένα ενιαίο πλαίσιο που αποσκοπούσε στην ορθολογική και επιστημονική οργάνωση των υπηρεσιών υγείας σε όλη την επικράτεια με βάση τον πληθυσμό, τη νοσηρότητα και τον απαραίτητο υλικοτεχνικό εξοπλισμό των νοσοκομείων. Η νοσοκομειακή περίθαλψη αυτή την περίοδο παρέχεται από τα κρατικά νοσοκομεία που λειτουργούν ως ΝΠΔΔ ή ΝΠΙΔ (μη κερδοσκοπικά) και ιδιωτικές κλινικές. Όσον αφορά στην εσωτερική διάρθρωση και δομή το ενιαίο πλαίσιο οργάνωσης και λειτουργίας, με βάση το Ν. 2882/1953, προέβλεπε τη δημιουργία τριών υπηρεσιών: της διοικητικής, της νοσηλευτικής και της ιατρικής. Η διεύθυνση του νοσοκομείου ασκείται από το Διοικητικό Διευθυντή, ενώ της νοσηλευτικής υπηρεσίας προϊστάται η Διευθύνουσα, βοηθούμενη από την Υποδιευθύνουσα και της ιατρικής ένα τριμελές επιστημονικό συμβούλιο που αποτελείται από τους τρεις αρχαιότερους διευθυντές των ιατρικών τμημάτων. Ο νόμος 2882/1953, προοδευτικός για την εποχή του, ποτέ δεν εφαρμόστηκε πλήρως στην πράξη. Η επόμενη προσπάθεια μεταρρύθμισης του υγειονομικού συστήματος εκφράζεται με το σχέδιο νόμου Δοξιάδη (1980) «Μέτρα προστασίας της υγείας», που αποσκοπούσε στην εγκαθίδρυση ενός Εθνικού Συστήματος Υγείας, το οποίο δεν ψηφίστηκε τελικά.

Δ' περίοδος:1983-σήμερα

Η τέταρτη περίοδος χαρακτηρίζεται από την ψήφιση του Ν.1397/1983 για την εγκαθίδρυση ενός Εθνικού Συστήματος Υγείας και αποτελεί τη σημαντικότερη μεταρρύθμιση του υγειονομικού τομέα στη χώρα μας μέχρι σήμερα. Ο νοσοκομειακός τομέας δημοσιοποιείται πλήρως με την ένταξη όλων των νοσηλευτικών ιδρυμάτων-ΝΠΙΔ στις διατάξεις του Ν. 1397/83(τροποποίηση του θεσμικού τους πλαισίου σε ΝΠΔΔ). Η μη εξασφάλιση πόρων αλλά και γενικότερα η έλλειψη μηχανισμών σύγχρονης οικονομικής διαχείρισης είχε σαν αποτέλεσμα τη

δημιουργία τεράστιων ελλειμμάτων στους νοσοκομειακούς προϋπολογισμούς, οι οποίοι υποχρεωτικά καλύπτονταν από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Με το Ν.2071/1992 επιτρέπεται και πάλι η ίδρυση και λειτουργία ιδιωτικών νοσηλευτικών μονάδων και προβλέπεται η καθιέρωση αντικειμενικών κριτηρίων για την αξιολόγηση των οικονομικών στοιχείων των νοσοκομειακών προϋπολογισμών, γεγονός που δεν έχει εφαρμοσθεί μέχρι σήμερα. (Θεοδώρου, Μ., Σαρρής, Μ. & Σούλης, Σ., 2001).

2.4 Οι ασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις 1992-2005

Κατά τη διάρκεια του 1990 σημειώθηκε έντονη κρίση ρευστότητας του ασφαλιστικού συστήματος ως επιστέγασμα ευρύτερων δημοσιονομικών προβλημάτων. Κατά την περίοδο 1990-93, πραγματοποιήθηκε η ψήφιση δύο ασφαλιστικών νόμων (Ν1902/90 και Ν2084/92), των οποίων κύριο χαρακτηριστικό ήταν η αλλαγή όρων ασφάλισης και συνταξιοδότησης για όσους θα εισέρχονταν στην αγορά εργασίας μετά το 1993, με στόχο την επιμήκυνση των ορίων ηλικίας προς συνταξιοδότηση και μείωση των συνταξιοδοτικών δαπανών. (Αναλυτής, Ν., 2006)
Ειδικότερα επέφεραν τις εξής αλλαγές:

- Αύξηση του ποσοστού συνεισφοράς στον ιδιωτικό τομέα από 5,8% σε 20%. Για τους δημοσίους υπαλλήλους έχουμε αύξηση των συνεισφορών στα ίδια επίπεδα με αυτά του ιδιωτικού τομέα.
- Τέθηκε ένα όριο για τους εργαζομένους ως προς την αξία των συντάξεων ανά άτομο.
- Η αναπροσαρμογή των συντάξεων θα γίνονταν με βάση τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων.
- Υιοθετήθηκε ένα ελάχιστο όριο στην περίοδο συνεισφοράς των δημοσίων υπαλλήλων.
- Ενοποιήθηκαν τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των εργαζομένων στον ιδιωτικό και το δημόσιο τομέα για όσους εργάζονταν μετά την 1-1-1993.
- Αυξήθηκε η ηλικία συνταξιοδότησης και η περίοδος συνεισφοράς από 13,5 σε 15 έτη.

Από το 1996 και μετά συνεχίζεται η προσπάθεια μεταρρύθμισης της ασφάλισης. Επιστέγασμα αυτής της στρατηγικής ήταν η ψήφιση του νέου ασφαλιστικού νόμου τον Ιούνιο του 2002 (Ν3029/02). (Μηνακάκης, Β., 2008).

Βασικά μέτρα που ελήφθησαν:

1996: Καθιέρωση του Επιδόματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΚΑΣ) το 1996, με στόχο την καταπολέμηση της ένδειας των ηλικιωμένων.

1998: Νέο ταμείο κύριας ασφάλισης του ΟΓΑ (1998), που ολοκλήρωσε την κάλυψη του πληθυσμού των αγροτών με ένα συμμετοχικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Έτσι, πλέον, όλες οι περίοδοι εργασίας σε οποιονδήποτε κλάδο της οικονομίας οδηγούν σε δημιουργία ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Νομιμοποίηση των μεταναστών ώστε να αποτελέσουν παράγοντες επίλυσης του ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού.

1999: Συνένωση των ταμείων των αυτοτελώς απασχολούμενων και πολλών επικουρικών ταμείων με αποτέλεσμα τη μείωση του αριθμού των Ταμείων ασφάλισης.

2000-2001: Διοικητικός εκσυγχρονισμός του μεγαλύτερου ταμείου των μισθωτών (ΙΚΑ) με στόχο την βελτίωση των σχέσεων του φορέα με τους εργαζόμενους και τους εργοδότες. Ειδικότερα, η μηχανοργάνωση της διαδικασίας πληρωμών εισφορών έχει οδηγήσει σε θεαματικές μειώσεις της εισφοροδιαφυγής.

2002: Θέσπιση Ν. 3029/2002, ο οποίος αποτελεί σημαντική μεταρρύθμιση. Ο νόμος, ο οποίος ψηφίστηκε μετά από μακρόχρονη συνεννόηση με τους κοινωνικούς εταίρους, έχει τα εξής κύρια στοιχεία:

- Πληρωμή κατ'έτος ποσού ίσο με 1% του ΑΕΠ στο ΙΚΑ για να δημιουργηθεί ένα απόθεμα. Με τον τρόπο αυτό έγινε προσπάθεια να διασφαλιστεί η επάρκεια χρηματοδότησης του συστήματος, να πάψει η ανασφάλεια των ασφαλισμένων και να διασφαλιστεί η χρηματοδότηση σε βάθος χρόνου και οπωσδήποτε ως το 2030.
- Έμφαση στο ΙΚΑ ώστε να αποτελέσει πόλο έλξης για όλους τους μισθωτούς και να περιοριστεί σταδιακά και εθελοντικά η πολυδιάσπαση και πολυνομία του συστήματος.

- Δημιουργία επικουρικών Ταμείων ώστε να δίνουν διέξοδο σε διαφοροποιήσεις επαγγελματιών και κλάδων απασχόλησης.
- Νέο πλαίσιο για την αξιοποίηση της περιουσίας των ταμείων.
- Παραμετρικές αλλαγές για την τόνωση της βιωσιμότητας.
- Δημιουργία νομικού πλαισίου για την δημιουργία επαγγελματικών ταμείων, τα οποία ως τότε απαγορεύονταν από την νομοθεσία. (Λαμπριτζή, Ε., Ροδοπούλου, Μ. & Κυριακούλιας, Π.(2005),

Νομικό Πλαίσιο των εργασιακών σχέσεων και του ασφαλιστικού- συνταξιοδοτικού συστήματος στην Ελλάδα)

Ο Ν. 3029/2002 επέφερε τις εξής σημαντικές αλλαγές:

- Υιοθετήθηκαν ειδικές ρυθμίσεις για μητέρες που ασφαρίζονται στο ΙΚΑ ώστε να μπορούν να διακόπτουν την εργασία τους π.χ. Για 1 χρόνο με ένα παιδί χωρίς να χάνουν τις ασφαλιστικές τους εισφορές.
- Επανήλθε ο τρόπος υπολογισμού των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων με τα τριακοστά πέμπτα.
- Μειώθηκε για τους εργοδότες η εισφορά για τα ασφαλιστικά ταμεία που οικειοθελώς θα ενταχθούν στο Ενιαίο ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών.
- Υπάρχει ειδική ρύθμιση για ασφαλιστική κάλυψη από το ΙΚΑ για όσους δεν συμπληρώνουν 4500 ένησημα. Για να δοθεί σύνταξη με το νέο σύστημα απαιτούνται τουλάχιστον 4500 ένησημα.
- Για όσους συνταξιοδοτηθούν μετά την 1.1.2004 ο υπολογισμός της σύνταξης θα γίνεται με βάση τις αποδοχές της καλύτερης πενταετίας των 10 τελευταίων χρόνων.
- Γίνεται ευνοϊκότερη η συνταξιοδότηση των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών. (Δούκας, Γ.,2003).

3. Η παρούσα κατάσταση του ασφαλιστικού συστήματος στην Ελλάδα

3.1. Γενικά

Είναι γεγονός ότι η Ελλάδα διανύει μια παρατεταμένη περίοδο κατά την οποία τα δικαιώματα και οι κατακτήσεις εργαζομένων συμπιέζονται και το κοινωνικό κράτος συρρικνώνεται. Διαχρονικά για λόγους ιστορικούς και πολιτικούς υπήρξε μια σημαντική καθυστέρηση στην κατοχύρωση και ανάπτυξη θεσμών με κοινωνικό περιεχόμενο με επίπτωση στον κρατικό παρεμβατισμό και στο βιοτικό επίπεδο του πληθυσμού.

Τα κύρια χαρακτηριστικά του Ελληνικού ασφαλιστικού συστήματος είναι η πολυπλοκότητα και ο πολυκερματισμός των υπηρεσιών. Πρόκειται για ένα μεικτό σύστημα με στοιχεία και από τα δύο κλασσικά συστήματα προστασίας Beveridge και Bismark, ευάλωτο σε διακυμάνσεις με όλες τις σχετικές συνέπειες. (Αναγνώστου-Δεδούλη, Α., 2002)

Παρ' ότι η αρχική μελέτη για την εξυγίανση του ασφαλιστικού συστήματος έχει εκπονηθεί το 1951 και στην οποία καταγράφονται τα αίτια της παθογόνιάς του εντούτοις μέχρι και σήμερα αυτά εξακολουθούν σε μεγάλο βαθμό να υφίστανται παρά τα σχετικά νομοθετήματα που ψηφίστηκαν και εφαρμόστηκαν. Τα αίτια διακρίνονται σε ενδογενή και εξωγενή και στα οποία συμπεριλαμβάνονται το δημογραφικό, η ανεργία, η οικονομική ύφεση, ο μεγάλος αριθμός των φορέων, η εισφοροδιαφυγή, η πολυπλοκότητα της νομοθεσίας, η έλλειψη μηχανοργάνωσης, οι ευνοϊκές ρυθμίσεις, τα όρια ηλικίας κλπ. Ο λόγος για τον οποίο το ασφαλιστικό πρόβλημα παραμένει ανεπίλυτο είναι ότι το ίδιο είναι βαθύτατα διαρθρωτικό και δομικό. Το σύστημα ως προς την οργανωτική του μορφή και την κλαδική του διάσταση προσομοιάζει προς ένα ιδιωτικό κεφαλαιοποιητικό σύστημα ενώ ως προς τη χρηματοδότησή του είναι διανεμητικό. Χαρακτηριστικά στοιχεία επαγγελματικής και δημόσιας ασφάλισης καθολικών συστημάτων συνυπάρχουν με κλαδική κατάτμηση των φορέων που δεν επιτρέπουν τη λειτουργία της αρχής της αλληλεγγύης με την οποία συγκρούεται η αρχή της ανταποδοτικότητας και δεν επιτρέπουν οι κρατικές ενισχύσεις και η οιαδήποτε συμμετοχή του κράτους να κατευθύνεται προς τις κατηγορίες εκείνες του πληθυσμού που έχουν τις περισσότερες ανάγκες ενώ παράλληλα δεν μπορεί να καταπολεμηθεί και η εισφοροδιαφυγή μόνο με

μέτρα αστυνόμευσης και τη μετατροπή των ασφαλιστικών φορέων σε υπηρεσίες αστυνομικής διάρθρωσης και λειτουργίας. (Δραγασάκης, Γ., 2000).

3.2 Υφιστάμενη κατάσταση

Το σημερινό σύστημα μαστίζεται από:

α. Νομοθετική πολυπλοκότητα που συνεπάγεται αδιαφάνεια και κατ' επέκταση αδικία: Αποτελεί ελληνική πατέντα εργαζόμενοι με ίδιες εισφορές, ίδια έτη υπηρεσίας και ίδιους μισθούς, να παίρνουν διαφορετικές συντάξεις. Ορισμένες κατηγορίες ασφαλισμένων, χρησιμοποιώντας πολιτικές πιέσεις πριμοδοτούνται από ειδικές ρυθμίσεις, τόσο πολλές ώστε να αποτελούν πλέον κανόνα και όχι εξαίρεση, εις βάρος τελικά πιο αδύναμων επαγγελματικών ομάδων.

β. Πολυδιάσπαση και σπατάλη: Το σύστημα κατακερματίζεται σε επιμέρους ομάδες. Οι επενδύσεις είναι αναποτελεσματικές λόγω του χαμηλού ύψους των αποθεματικών των επιμέρους κλάδων και διότι δεν γίνονται από ειδικούς. Η παρακολούθηση και ο έλεγχός του με βάση ενιαίους κανόνες είναι εξαιρετικά δυσχερές. Είναι αδύνατο να επιτευχθούν οικονομίες κλίμακας.

γ. Έλλειψη ανταποδοτικότητας: Οι εισφορές δεν συσχετίζονται με τις παροχές. Οι εισφορές καλύπτουν και τις παροχές κατώτατων συντάξεων, αναπληρώνοντας την κοινωνική προστασία. Η κοινωνική πολιτική ασκείται από τις κυβερνήσεις σε βάρος των ταμείων. Οι κλάδοι υγείας συχνά ενισχύονται από τα αποθεματικά των συντάξεων, οπότε χάνεται ακόμα περισσότερο η έννοια της ανταποδοτικότητας.

δ. Αποδιοργάνωση: Λόγω της πολυδιάσπασης, της πολυνομίας και της πολυπλοκότητας είναι αδύνατον να καταγραφεί το σύστημα με ενιαίο λογιστικό και μηχανογραφικό τρόπο. Είναι αξιοσημείωτο ότι για τον ασφαλισμένο πληθυσμό της χώρας λειτουργούν 171 εποπτευόμενα Ταμεία: 22 κύριας ασφάλισης, 40 επικουρικής, 33 προνοίας, 54 αλληλοβοηθείας, 18 ασθενείας, 3 λοιπών παροχών και 1 κοινής ωφελείας. Από αυτά 96 εποπτεύονται από το υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, 10 από το υπουργείο Εθνικής Άμυνας, 1 από το υπουργείο

Οικονομικών, 7 από το υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, 1 από το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και τα υπόλοιπα είναι αυτόνομα.

ε. Αποξένωση-αποστασιοποίηση κράτους, ασφαλισμένων και εργοδοτών: Η κοινωνία δεν είναι πραγματικά ενήμερη για τη διάσταση και τη φύση του προβλήματος της κοινωνικής ασφάλισης, που αποτελεί ένα είδος ταμπού, με αποτέλεσμα να μην αντιδρά και να μην πιέζει προς τη σωστή κατεύθυνση, όταν προτείνονται μεταρρυθμίσεις.

στ. Εισφοροδιαφυγή-εισφοροαποφυγή: Το κράτος δεν τακτοποιεί τις οφειλές του προς τα ταμεία και αδυνατεί να ελέγξει την εισφοροδιαφυγή. Εργοδότες και επιχειρήσεις εισφοροδιαφεύγουν και αποσυνδέουν τα κέρδη από τις υποχρεώσεις τους προς την κοινωνική ασφάλιση. Η ελληνική κοινωνία δεν εισπράττει το μερίδιο που της αναλογεί από την τεχνολογική εξέλιξη και την οικονομική πρόοδο. Αποτελεί συνήθη πρακτική, με ανοχή των ασφαλισμένων, οι ασφαλιστικές-δηλωμένες αποδοχές να αντιπροσωπεύουν συχνά ένα υποσύνολο των πραγματικών. Η επιλογή αυτή γίνεται συχνά συνειδητά εκ μέρους των εργαζομένων λόγω μη ύπαρξης ανταποδοτικότητας και επειδή για τη σύνταξη προσμετρείται μόνο μια πενταετία και όχι ολόκληρη η καριέρα. (Πέτρουλας, Π., Ρομπόλης, Σ., Ξυδέας, Ε. & Χλέτσος, Μ., 1994).

3.2.1 Μορφή Συστήματος(Πίνακας 1,2)

Το ελληνικό ασφαλιστικό σύστημα, όπως άλλωστε και τα αντίστοιχα της Ευρώπης και όχι μόνο, είναι δημόσιο και αναδιανεμητικό. Το σύστημα ως αναδιανεμητικό επιβάλλει και αναδεικνύει την αλληλεγγύη των γενεών. Κάθε γενιά αναλαμβάνει να καταβάλει τις συντάξεις της προηγούμενης. Το ασφαλιστικό σύστημα κατοχυρώνει την κοινωνική συνοχή και την καταπολέμηση του αποκλεισμού, μέσω της συμμετοχής στην ανάπτυξη της οικονομίας. Με αυτή την έννοια η μακροχρόνια ισορροπία του ασφαλιστικού συστήματος είναι βασική συνισταμένη της ανάπτυξης. Αντίθετα απειλές στην ισορροπία αυτή υποσκάπτουν μεσοπρόθεσμα την ανάπτυξη. (Ρομπόλης, Σ., 2007)

Το βασικό ερώτημα που τίθεται συχνά είναι εάν το σημερινό συνταξιοδοτικό σύστημα ανταποκρίνεται και σε ποιό βαθμό στα παραπάνω. Αξίζει να επισημανθούν τα εξής:

- Παρά το γεγονός ότι δαπανάται άνω του 12% του ΑΕΠ σε συντάξεις(10,5% ο μέσος όρος στις χώρες του ΟΟΣΑ) το γήρας συνδέεται με το μεγαλύτερο κίνδυνο φτώχειας.
- Οι πόροι που καταβάλλονται για το δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα από τον προϋπολογισμό υπερβαίνουν ετησίως το 3% του ΑΕΠ, όμως εκτός από το 1% που καταβάλλεται με βάση το ν. 3029/02 στο ΙΚΑ, οι υπόλοιποι δεν είναι θεσμοθετημένοι.
- Η υπάρχουσα πολυνομία και η άνιση αντιμετώπιση όμοιων περιπτώσεων αποδυναμώνουν την κοινωνική αποδοχή του συστήματος. Ταυτόχρονα οδηγεί σε σημαντικό κόστος λειτουργίας του και στρεβλώσεις στην αγορά εργασίας.
- Οι συνεχείς <<απειλές>> για περαιτέρω αλλαγές χωρίς να δίνονται πειστικές απαντήσεις στο πρόβλημα, έχουν ενισχύσει το αίσθημα ρευστότητας και ανασφάλειας στους πολίτες και δυσκολεύουν οποιαδήποτε πρωτοβουλία για οριακές έστω μεταβολές.

Το ελληνικό σύστημα συντάξεων συνεχίζει επομένως να έχει κάποιες εγγενείς αδυναμίες οι οποίες υπάρχουν πριν ακόμη αρχίσουν να επενεργούν οι προκλήσεις του μέλλοντος(παγκοσμιοποίηση, γήρανση πληθυσμού, δημογραφικό κλπ.). (Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος, 2002). Η ελλειμματικότητα των εισφορών που παρουσιάζεται στα ασφαλιστικά ταμεία έχει συγκεκριμένα αίτια:

- Το γεγονός ότι το δημόσιο επιμένει να μην καταβάλλει το σύνολο της επιχορήγησης που το ίδιο έχει θεσπίσει. Οι σημερινές οφειλές του δημοσίου προς τα ασφαλιστικά ταμεία ανέρχονται σε 8,7 δις ευρώ, ενώ ταυτόχρονα το κράτος πολλές φορές απαλλάσσει εαυτόν από την καταβολή εισφορών.
- Την τεράστια έκταση της εισφοροδιαφυγής εξαιτίας της μαύρης και ανασφάλιστης εργασίας. Η ανασφάλιστη εργασία στη χώρα μας ξεπερνάει το 1 εκατομμύριο ενώ 1 στους 4 μισθωτούς και 1 στις 7 επιχειρήσεις δεν υπάρχουν για το ΙΚΑ.

- Την τεράστια έκταση της υποασφάλισης σε πολλές κατηγορίες εργαζομένων. Για παράδειγμα το 2005 το 9,1% των ασφαλισμένων του ΙΚΑ είχε μέσες μηνιαίες αποδοχές έως 100 ευρώ, το 18,6% από 101-300 ευρώ και το 16,7% από 301-500. Η κλίμακα της υποασφάλισης (δήλωση μικρότερων αμοιβών από τις πραγματικές) είναι ιδιαίτερα έντονη σε συγκεκριμένες κατηγορίες εργαζομένων.
- Την πρακτική του ίδιου του κράτους να προσλαμβάνει ανασφάλιστους εργαζομένους. Οι συμβάσεις των stage, που έως σχετικά πρόσφατα αποτελούσαν αυξανόμενη μορφή απασχόλησης στο δημόσιο, δεν περιλάμβαναν ασφαλιστικές εισφορές. Πλέον τα προγράμματα stage έχουν καταργηθεί.
- Η τεράστια εργοδοτική εισφοροδιαφυγή που μόνο για το ΙΚΑ αγγίζει τα 3 δις δρχ. μάλιστα το 33% αυτών των οφειλών είναι ασφαλιστικές εισφορές που έχουν καταβάλλει οι εργαζόμενοι στους εργοδότες.
- Δεκάδες είναι οι ευνοϊκές ρυθμίσεις για την μη απόδοση όλων των χρημάτων που οφείλουν οι εργοδότες καθώς και οι νόμιμες εισφοροαπαλλαγές για δήθεν αναπτυξιακούς λόγους. (Ρουπανιώτης, Χ., 1990).

3.2.2 Βασικά προβλήματα της Κοινωνικής Ασφάλισης

Το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα που συμπυκνώνονται σε δύο κατηγορίες:

Οικονομικά-Ταμειακά, Διαρθρωτικά

Ειδικότερα στην κατηγορία των οικονομικών ταμειακών προβλημάτων περιλαμβάνονται:

α. Ο ρόλος και η θέση της κοινωνικής ασφάλισης στην αναπτυξιακή διαδικασία, που αποτυπώνεται στη χρηματοδοτική πενία του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων εκ μέρους του Κρατικού Προϋπολογισμού, που σε συνδυασμό με τον διαχειριστικό έλεγχο του Κράτους και την υποχρεωτική δέσμευση των αποθεματικών των Ταμείων

από την Τράπεζα Ελλάδος με χαμηλούς όρους απόδοσης, στοιχειοθετούν το σοβαρό πρόβλημα των ελλειμμάτων στους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

β. Οι σημαντικές καθυστερήσεις ποσοτικής και ποιοτικής επέκτασης της ασφάλισης, ιδιαίτερα του ΙΚΑ, σε όλη τη χώρα και σε όλες τις κατηγορίες των εργαζομένων.

γ. Η πολιτική κινήτρων ανάπτυξης και εισφοροαπαλλαγών σε βάρος των ασφαλιστικών Ταμείων.

δ. Οι διάφορες ρυθμίσεις για τις καθυστερούμενες οφειλές με τις οποίες τελικά δεν αποτρέπεται η αυξητική τους τάση.

ε. Η τακτική συσσώρευσης οφειλών του κράτους και των ελεγχόμενων από αυτό οικονομικών δραστηριοτήτων σε βάρος των ασφαλιστικών οργανισμών. (Κουτρομάνης, Γ., 2006)

Στην κατηγορία των διαρθρωτικών ασφαλιστικών προβλημάτων περιλαμβάνονται:

α. Η βαθμιαία ωρίμανση της ασφαλιστικής δημογραφίας όπως αποτυπώνεται στη σχέση ασφαλισμένων/ συνταξιούχων.

β. Η αύξηση της ανεργίας ως αποτέλεσμα της παρατεταμένης οικονομικής κρίσης.

γ. Η μη ασφαλιστική κάλυψη των νέων μορφών απασχόλησης και εν γένει η διεύρυνση των ανασφάλιστων ομάδων του πληθυσμού.

δ. Το απαρχαιωμένο σύστημα είσπραξης των εσόδων το οποίο εκτός των άλλων συμβάλλει και στη διεύρυνση της εισφοροδιαφυγής.

ε. Η ύπαρξη κινήτρων παρακράτησης των ασφαλιστικών εισφορών από τους εργοδότες.

στ. Η πολυμορφία των καθεστώτων ασφάλισης, η πολυδιάσπαση των ασφαλιστικών οργανισμών και της κρατικής εποπτείας, ως αποτέλεσμα ανάπτυξης των πελατειακών σχέσεων και προσπάθειας ενσωμάτωσης και διαχωρισμού τμημάτων του εργαζόμενου και συνταξιοδοτικού πληθυσμού.

η. Το χαμηλό επίπεδο παροχών σε σχέση με τις κοινωνικοασφαλιστικές ανάγκες του ασφαλιστικού και συνταξιοδοτικού πληθυσμού.

θ. Η γραφειοκρατική διοικητική οργάνωση των ταμείων, η οποία σε συνδυασμό με την παντελή έλλειψη πληροφοριακών συστημάτων και μηχανοργάνωσης καθώς και των περιορισμένων δυνατοτήτων διαρκούς επιμόρφωσης των υπαλλήλων της κοινωνικής ασφάλισης, στοιχειοθετούν το πρόβλημα του χαμηλού επιπέδου εξυπηρέτησης των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων. (Αναλυτής, Ν., 2006).

Κύριες αιτίες πάνω στις οποίες επωάζεται και επιδεινώνεται η κρίση της κοινωνικής ασφάλισης είναι οι ακόλουθες:

- Η παρατεταμένη κρίση της ελληνικής οικονομίας σε συνδυασμό με την εφαρμογή των προγραμμάτων λιτότητας οδηγούν στη μείωση της απασχόλησης και στην αύξηση της ανεργίας. Οι τάσεις αυτές με προφανή τρόπο επηρεάζουν στο βαθμό που την αφορούν τη χρηματοδοτική ανισορροπία της κοινωνικής ασφάλισης.
- Η θεσμοθέτηση του καθεστώτος απορρόφησης των αποθεματικών της κοινωνικής ασφάλισης από το τραπεζικό πιστωτικό σύστημα, σε Συνδυασμό με τις άλλες μορφές αξιοποίησής τους (εισφοροδιαφυγή, εισφοροαπαλλαγή, καθυστέρηση καταβολής εισφορών κλπ.) συνέβαλε στην οικονομική αποδυνάμωση της κοινωνικής ασφάλισης και στη δημιουργία των ελλειμματικών της δυσλειτουργιών.
- Η μη εφαρμογή από την ασκούμενη οικονομική πολιτική των κυβερνήσεων της τριμερούς χρηματοδότησης και στήριξης της ασκούμενης προνοιακής πολιτικής(συγχώνευση ταμείων κλπ.) από τον κρατικό προϋπολογισμό.
- Η επιδείνωση της σχέσης συνταξιούχων προς ασφαλισμένους, εξαιτίας της γήρανσης του ασφαλιστικού πληθυσμού και της ασφαλιστικής ωρίμανσης των ταμείων, σε συνδυασμό με τη διεύρυνση των ανασφάλιστων τμημάτων του πληθυσμού και την επιμήκυνση του προσδόκιμου ορίου ζωής.
- Η προσφυγή σε δανεισμό της κοινωνικής ασφάλισης από το τραπεζοπιστωτικό σύστημα με επαχθείς όρους.

- Οι κύριες αιτίες της κοινωνικο-ασφαλιστικής κρίσης εμπλουτίζονται και με άλλες διαχειριστικού τύπου, όπως οι οργανωτικο-λειτουργικές αδυναμίες των ταμείων, η είσπραξη εσόδων διαμέσου των Τραπεζών που προκαλεί σε ετήσια βάση σημαντική διαρροή πόρων από την κοινωνική ασφάλιση, τη διάρθρωση των ασφαλιστικών κλάσεων που αποθαρρύνει την εισφοροπροσήλωση καθόλη την ασφαλιστική περίοδο του ασφαλισμένου κλπ.

Κατά συνέπεια, από την επεξεργασία των βαθύτερων αιτιών αποδεικνύεται ότι η κρίση της κοινωνικής ασφάλισης και ειδικότερα του ΙΚΑ δεν είναι δυνατόν να ανάγεται στην αύξηση των κατωτάτων ορίων συντάξεων. Όσον αφορά την αναπροσαρμογή των συντάξεων αυτή αποτελεί βασική θεσμική ρύθμιση της κοινωνικής ασφάλισης και δεν νοείται να εντάσσεται στις αιτίες δημιουργίας ελλειμμάτων. Η κεντρική αιτιολόγηση της κοινωνικο-ασφαλιστικής κρίσης θεμελιώνεται ιδιαίτερα από τον ποσοτικό προσδιορισμό των αιτιών, που ταυτόχρονα στοιχειοθετούν τη διαδικασία της οικονομικής αποδυνάμωσης της κοινωνικής ασφάλισης με τη μετεξέλιξή της, με διάφορες μορφές και στο βαθμό που την αφορά, σε χρηματοδότηση της επενδυτικής δραστηριότητας στην Ελλάδα. Παράλληλα, με την ποσοτική αξιολόγηση των αιτιών επισημαίνεται κατά συγκεκριμένο τρόπο το επίπεδο της διαρροής των πόρων από την κοινωνική σφαίρα(κοινωνική ασφάλιση) στην οικονομική σφαίρα του συστήματος παραγωγής. (Ρομπόλης, Σ., 2006).

Με αφετηρία τον διαρθρωτικό χαρακτήρα της κρίσης της κοινωνικής ασφάλισης, η αντιμετώπισή της δεν μπορεί αντικειμενικά να επιτευχθεί με την εφαρμογή αποσπασματικών παρεμβάσεων και ρυθμίσεων (Ν.1902/90, Ν.1976/91) επιδείνωσης του επιπέδου των παροχών, το οποίο ιδιαίτερα για τις μεγάλες ομάδες των εργαζομένων και συνταξιούχων είναι πολύ χαμηλό. Κατά συνέπεια, η περιοριστική πολιτική αντιμετώπισης της κρίσης της κοινωνικής ασφάλισης αποτελεί μια κατεξοχήν κοινωνικο-ασφαλιστική και χρηματοδοτική αναποτελεσματική κατεύθυνση, η οποία προσκρούει στην πολυπλοκότητα και τη συνθετικότητα του κοινωνικο-ασφαλιστικού συστήματος, καθώς και στη δυναμική δημιουργίας νέων κοινωνικο-ασφαλιστικών αναγκών που απαιτούν την ικανοποίησή τους. (Ρομπόλης, Σ., Ρωμανιάς, Γ., Μαργιός, Β. & Χατζηβασίλογλου, Ι., 2007).

Συνοψίζοντας, προκύπτει ότι από τη διερεύνηση των αιτιών της κρίσης της κοινωνικής ασφάλισης, τα πιο ενδιαφέροντα συμπεράσματα αφορούν τρία σημαντικά πεδία προβληματισμού:

- Το πρώτο πεδίο προβληματισμού αναδεικνύει με διάφορες μορφές τη διαρκή κρίση της κοινωνικής ασφάλισης. Συγκεκριμένα, την περίοδο της μη ύπαρξης ελλειμμάτων, η εκδήλωση της κρίσης συνίστατο στην αδυναμία ικανοποίησης των κοινωνικο-ασφαλιστικών αναγκών, ενώ την περίοδο των ελλειμμάτων η εκδήλωση της κρίσης συνίσταται στη διεύρυνσή τους, καθώς και στις περιορισμένες δυνατότητες επίλυσης των συσσωρευμένων κοινωνικο-ασφαλιστικών προβλημάτων.
- Το δεύτερο πεδίο προβληματισμού ερμηνεύει τη δημιουργία των ελλειμμάτων ως συστατικά στοιχεία του ρόλου και της θέσης της κοινωνικής ασφάλισης στη λειτουργία του οικονομικού συστήματος(διαρροή πόρων προς το τραπεζικο-πιστωτικό σύστημα, εισφοροαπαλλαγές κλπ.). Παράλληλα, θεμελιώνει αντικειμενικά την άποψη ότι η μείωση των ελλειμμάτων δεν μπορεί να εξασφαλιστεί με την επιδείνωση των παροχών ή την αύξηση των εισφορών σε βάρος των ασφαλισμένων γιατί δημιουργούνται προϋποθέσεις οξύτερης περιπλοκής των προβλημάτων των ασφαλισμένων, των συνταξιούχων και των οικονομικών πλευρών της κοινωνικής ασφάλισης.
- Το τρίτο πεδίο προβληματισμού αποδεικνύει, ότι η χρηματοδοτική ανισορροπία επικεντρώνεται στον κλάδο σύνταξης, με ιδιαίτερα γενεσιουργά αίτια την ανατροπή της σχέσης ασφαλισμένων/ συνταξιούχων, την αύξηση της ανεργίας, τη βαθμιαία διεύρυνση με ταχύτερους ρυθμούς των συνταξιούχων και τη γήρανση του ασφαλιστικού πληθυσμού. Τα αίτια αυτά προκαλούν σοβαρές διαρθρωτικές δυσλειτουργίες στην οικονομική σφαίρα της κοινωνικής ασφάλισης. Ρομπόλης Σ.(2007)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο

Ασφάλιση

1. Εισαγωγή

Στην Ελλάδα διακρίνουμε την ασφάλιση ανάλογα τον φορέα που αναλαμβάνει τη κάλυψη του κινδύνου, σε Ιδιωτική και σε Κοινωνική, όπου και οι δύο στηρίζονται στην ίδια ιδέα, καλύπτουν την ίδια ανθρώπινη ανάγκη και εξυπηρετούν τον ίδιο σκοπό.

Πηγάζουν από το φόβο, την ανασφάλεια και την ανησυχία που αισθάνεται κάθε άνθρωπος στην καθημερινότητα του για τους κινδύνους που μπορούν να συμβούν στον ίδιο (όπως διάφορες ασθένειες, ατυχήματα, αναπηρίες ή ακόμα και θάνατος) ή στα αγαθά του, όπου είναι δυνατόν να πληγούν από απρόβλεπτα περιστατικά που άλλοτε οφείλονται σε κάποιο τυχαίο περιστατικό, άλλοτε ευθύνονται τρίτοι αλλά και πολλές φορές οφείλονται σε αμέλεια του ιδίου.

Στην Ελλάδα η κοινωνική αλλά και η ιδιωτική ασφάλιση τη σημερινή εποχή αποτελούν τα βασικά θεμέλια της κοινωνικής μας και της οικονομικής μας ενεργητικότητας.

2. Ασφάλιση

2.1. Ιδιωτική και κοινωνική ασφάλιση

Στην κοινωνική ασφάλιση ασφαλίζονται μόνο πρόσωπα και το κάθε ασφαλισμένο πρόσωπο υποχρεωτικά ασφαλίζεται σε συγκεκριμένο ασφαλιστικό οργανισμό ανάλογα το επάγγελμα του και υποχρεούται να πληρώνει κάθε χρόνο με μηνιαίες συνδρομές το χρηματικό ποσό που καθορίζεται από το κράτος.

Η ιδιωτική ασφάλιση ασκείται από ασφαλιστικές εταιρείες ελληνικές ή ξένες που λειτουργούν στην Ελλάδα. Στην ιδιωτική ασφάλιση ασφαλίζονται πρόσωπα και πράγματα, ο υποψήφιος πελάτης έχει την δυνατότητα να επιλέξει μόνος του την ασφαλιστική εταιρεία στην οποία θα ασφαλιστεί και το ασφάλιστρο που θα πληρώνει καθορίζεται ανάλογα με τους κινδύνους που καλύπτονται στην ασφαλιστική σύμβαση. Η ιδιωτική ασφάλιση είναι προαιρετική με εξαίρεση τις ασφαλίσεις των αυτοκινήτων και των σκαφών αναψυχής.

2.2 Ορισμός της ιδιωτικής ασφάλισης

Ασφάλιση είναι η συγκέντρωση τυχαίων και απρόβλεπτων κινδύνων με τη μεταφορά τους σε ασφαλιστές, που συμφωνούν, έναντι ασφαλίστρου, να αποζημιώνουν τους ασφαλισμένους για τυχαίες ζημιές ή να παρέχουν άλλες χρηματικές παροχές ή υπηρεσίες, που συνδέονται με τον κίνδυνο (Μιλτιάδης Νεκτάριος, 2003).

2.3 Χαρακτηριστικά της ιδιωτικής ασφάλισης

Τα βασικά χαρακτηριστικά της ασφάλισης είναι:

- Συγκέντρωση κινδύνων.
- Μεταφορά κινδύνου και μείωση αβεβαιότητας.
- Αποζημίωση.

2.4 Σκοπός της ιδιωτικής ασφάλισης

Η ασφάλιση είναι το μέσον με το οποίο επιμερίζονται σε πολλά πρόσωπα οι δυσβάστακτες συνέπειες της επέλευσης των κινδύνων με αποτέλεσμα να μην επιβαρύνεται οικονομικά μόνο αυτός που υπέστη τη ζημιά. Με αυτόν τον τρόπο εξασφαλίζεται στους ασφαλισμένους η δυνατότητα να αντιμετωπίσουν άμεσα και χωρίς να καταρρεύσουν οικονομικά, μεγάλους κινδύνους που έχουν ως αποτέλεσμα να απαιτούνται μεγάλα χρηματικά ποσά για να μπορέσουν να καλυφθούν. Με την ασφάλιση εξασφαλίζεται η διατήρηση της περιουσίας και των εσόδων και διατηρείται η καλή ποιότητα ζωής των πολιτών.

3. Τα είδη της ιδιωτικής ασφάλισης

Τα είδη της ιδιωτικής ασφάλισης χωρίζονται σε δύο μεγάλες κατηγορίες στις ασφαλίσεις ζημιών και στις ασφαλίσεις ζωής.

3.1 Οι ασφαλίσεις ζημιών χωρίζονται σε:

1. Ατυχήματα (εργατικά ατυχήματα).
2. Ασθένειες.
3. Χερσαία οχήματα.
4. Σιδηροδρομικά οχήματα.
5. Αεροσκάφη.
6. Πλοία (θαλάσσια, λιμναία, ποτάμια).
7. Μεταφερόμενα εμπορεύματα.
8. Πυρκαγιά και στοιχεία της φύσεως.
9. Λοιπές ζημιές αγαθών.
10. Αστική ευθύνη χερσαίων οχημάτων.
11. Αστική ευθύνη από αεροσκάφη.
12. Αστική ευθύνη πλοίων.

13. Γενική αστική ευθύνη.
14. Πιστώσεις.
15. Εγγυήσεις.
16. Διάφορες χρηματικές απώλειες.
17. Νομική προστασία.
18. Βοήθεια (βοήθεια σε πρόσωπα που βρίσκονται σε δυσχερή θέση κατά την διάρκεια μετακινήσεών τους).

3.2. Οι ασφαλίσεις ζωής χωρίζονται σε:

1. Κλάδος ζωής περιλαμβάνει τις ασφαλίσεις (επιβίωσης, θανάτου, μικτές, συντάξεων και σωματικών βλαβών).
1. Κλάδος ασφάλισης υγείας περιλαμβάνει τις ασφαλίσεις (ατυχήματος και ασθένειας).
2. Κλάδος κεφαλαιοποίησης.
3. Κλάδος διαχείρισης ομαδικών & συνταξιοδοτικών κεφαλαίων.
4. Κλάδος ασφαλίσεων ζωής συνδεδεμένων με επενδύσεις.
5. Κλάδος ομαδικών προγραμμάτων πρόνοιας.

4. Ίδρυση ασφαλιστικών εταιρειών στην Ελλάδα

Από τις πιο σημαντικές ασφαλιστικές εταιρείες που συστάθηκαν με έδρα την Ελλάδα και υπάρχουν μέχρι σήμερα είναι:

Η Εθνική Ασφαλιστική ιδρύθηκε το 1891 με την πρωτοβουλία της εθνικής τράπεζας της Ελλάδος, ο Φοίνικας ιδρύθηκε το 1928 με πρωτοβουλία της εμπορικής τράπεζας της Ελλάδος, η Ασπίς Πρόνοια ιδρύθηκε το 1944, η Interamerican ιδρύθηκε το 1971, η Υδρόγειος ιδρύθηκε το 1973, η Ωμέγα ιδρύθηκε το 1974, η Διεθνής Ένωση ιδρύθηκε το 1977, η Ιντερσαλόνικα ιδρύθηκε το 1978, η Αγροτική Ασφαλιστική ιδρύθηκε το 1980 από τους μετόχους της αγροτικής τράπεζας της Ελλάδος. Ακόμα, η Αιγαίον ιδρύθηκε το 1995, η Ευρωπαϊκή Πίστη ιδρύθηκε το 1991

και επίσης το ίδιο έτος δημιουργήθηκε και η εταιρεία International Life έχοντας ως αντικείμενο μόνο την ασφάλεια ζωής.

Να σημειωθεί ότι από το 1970, έχουμε την ύπαρξη του βασικού ασφαλιστικού νόμου που ισχύει μέχρι σήμερα και είναι ο Ν. 400/1970. Από το 1970 έχουν ψηφιστεί και διάφοροι άλλοι αλλά ο συγκεκριμένος εξακολουθεί να είναι η βάση και έχει θέσει τα θεμέλια. Από το 1976, έγινε ξεχωριστή Διεύθυνση στο Υπουργείο Εμπορίου, Διεύθυνση Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων και Αναλογιστικής, η οποία παραπέμπει ως σήμερα και υπάγεται στην Γενική Γραμματεία Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

Ανασκόπηση της εταιρείας Allianz

3.1. Γενικά στοιχεία

Η Allianz AG ιδρύθηκε στο Βερολίνο το 1890 και μετατόπισε την έδρα της στο Μόναχο το 1949.

Το πρώτο βήμα για να γίνει διεθνής επιχείρηση άρχισε με το άνοιγμα ένα γραφείο στο Παρίσι προς το τέλος της δεκαετίας του '50, και ενός διοικητικού γραφείου στην Ιταλία την δεκαετία του '60.

Τις επόμενες δεκαετίες ακολούθησαν μια σειρά από επεκτάσεις της επιχειρηματικής της δραστηριότητας σε πάρα πολλές χώρες, φτάνοντας σήμερα να είναι παρόν σε περισσότερες από 70 χώρες με πάνω από 177.000 υπαλλήλους.

Η Allianz Ελλάδος ιδρύθηκε τον Ιανουάριο του 1992 έχοντας ως αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση αμοιβαίων κεφαλαίων σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 1969/1991.

Η Allianz είναι μία από τις ηγετικές εταιρίες στο χώρο των ασφαλιστικών και χρηματοοικονομικών υπηρεσιών στον κόσμο.

Η Allianz Ελλάδος από 01/07/2007 έγινε ALLIANZ Γενικών Ασφαλίσεων και αποτελείται από τις εταιρίες: Allianz Ασφαλίσεων Ζωής, Allianz Γενικών Ασφαλίσεων, Allianz Α.Ε.Δ.Α.Κ., Allianz Α.Ε. Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών και Α. Κράλλης Μονοπρόσωπη Ε.Π.Ε. Επίσης, σε συνεργασία με την EFG Eurobank Εργασίας διαθέτει στο κοινό την πιστωτική κάρτα Allianz VISA καθώς και στεγαστικά, επαγγελματικά και προσωπικά δάνεια.

Το δίκτυο πωλήσεων της συγκροτείται από 22 υποκαταστήματα, 414 πρακτορεία και 1.248 έμπειρους ασφαλιστικούς και χρηματοοικονομικούς συμβούλους.

Η ALLIANZ Ελλάδος απασχολεί 303 υπαλλήλους, ενώ ο κύκλος εργασιών της ανέρχεται σε 170 εκατομμύρια ευρώ για το έτος 2006. Οι συνολικές επενδύσεις της ανέρχονται σε 400,8 εκατομμύρια ευρώ. Οι Εταιρίες Διαχείρισης Κεφαλαίων της Allianz Ελλάδος διαχειρίζονται πάνω από 509 εκατομμύρια ευρώ και παρέχουν στο επενδυτικό κοινό 10 Αμοιβαία Κεφάλαια διαφορετικού τύπου, την Πανευρωπαϊκή πλατφόρμα Αμοιβαίων Κεφαλαίων ADGSF και το Αμοιβαίο Κεφάλαιο dit-Europrotekt Dynamik III.

Η ALLIANZ διεθνώς ιδρύθηκε στη Γερμανία το 1890 και σήμερα λειτουργεί σε 70 χώρες του κόσμου εξυπηρετώντας περισσότερους από 60 εκατομμύρια ιδιώτες πελάτες. Απασχολεί περίπου 177.000 υπαλλήλους, ενώ ο κύκλος εργασιών της ανέρχεται σε 100,9 δισεκατομμύρια ευρώ για το 2005. Το 2005 η παραγωγή των ασφαλίσεων της αυξήθηκε κατά 4,2% σε σχέση με το 2004. Κατέχει ηγετική θέση στον κόσμο μεταξύ των ασφαλιστικών εταιριών και των εταιριών παροχής χρηματοοικονομικών υπηρεσιών. Το 75% περίπου της συνολικής παραγωγής ασφαλίσεων της προέρχεται από την Ευρωπαϊκή αγορά, ενώ διαχειρίζεται κεφάλαια ύψους 1,26 τρισεκατομμυρίων ευρώ. Μετά δε την εξαγορά της αμερικανικής εταιρίας διαχείρισης κεφαλαίων PIMCO και της Dresdner Bank, είναι ένας από τους τρεις μεγαλύτερους θεσμικούς επενδυτές στον κόσμο.

Με την εξαγορά της Dresdner Bank, το 2001, προσέθεσε τις τραπεζικές υπηρεσίες στις κύριες δραστηριότητες του Ομίλου. Το σύνολο του ενεργητικού του Ομίλου ανέρχεται στα 998 δισεκατομμύρια ευρώ.

Η Allianz είναι ένας πολυεθνικός Όμιλος 700 εταιριών και περισσότερων από 177.000 υπαλλήλων σε όλο τον κόσμο. Διοικούμενος αποκεντρωμένα, ο όμιλος Allianz εξασφαλίζει υψηλά επίπεδα διείσδυσης στις τοπικές αγορές. Αυτό επιτρέπει μέγιστη ικανότητα προσαρμογής και αξιοποίηση του εγχώριου δυναμικού. Επιπλέον, η καλή χρηματοοικονομική της απόδοση οφείλεται κυρίως στην εστίαση στις υψηλές λειτουργικές επιδόσεις και τη συνεχή ανάπτυξη με διαφάνεια και σαφείς στόχους. Οι αρχές αυτές φαίνεται να καθορίζουν τις πράξεις του ομίλου που δραστηριοποιείται στις ασφάλειες, τις τραπεζικές εργασίες και τη διαχείριση κεφαλαίων.

Τον Ιούλιο του 2006, και ύστερα από έγκριση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, η Εταιρεία διεύρυνε το σκοπό λειτουργίας της και πλέον δραστηριοποιείται και στη διαχείριση κεφαλαίων ιδιωτών (Asset Management). Σκοπός της νέας δραστηριότητας είναι η παροχή υψηλής ποιότητας υπηρεσιών, συμβουλευτικής ή διακριτικής διαχείρισης χαρτοφυλακίων, σύμφωνα με τις ειδικές ανάγκες κάθε επενδυτή (φυσικό ή νομικό πρόσωπο).

Η Allianz Ελλάδος ακολουθώντας τις διατάξεις του Νόμου 3283/2004 διαχειρίζεται 7 αμοιβαία κεφάλαια που καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα επενδυτικών προϊόντων. Ανάλυση των υπό διαχείριση αμοιβαίων κεφαλαίων ως προς το είδος των επενδύσεων και του ύψους του ενεργητικού τους παρέχεται στη σημείωση 24.

Η διάθεση μεριδίων των αμοιβαίων κεφαλαίων που διαχειρίζεται η Εταιρεία γίνεται μέσω των υποκαταστημάτων του ασφαλιστικού δικτύου της Allianz Ελλάς Α.Α.Ε.

Η Allianz Ελλάδος είναι μέλος του Allianz Group και δραστηριοποιείται στους κλάδους της ιδιωτικής ασφάλισης, της διαχείρισης κεφαλαίων καθώς και της προώθησης προϊόντων λιανικής τραπεζικής, σε ιδιώτες και επιχειρήσεις.

Το 2010 βρήκε την Allianz Ελλάδος να εξυπηρετεί περισσότερους από 317.000 πελάτες μέσα από 15 υποκαταστήματα, 1.260 συνεργάτες, 446 πρακτορεία και 265 εργαζόμενους στις κεντρικές της υπηρεσίες.

Ο κύκλος εργασιών όλων των δραστηριοτήτων της Allianz Ελλάδος για το 2010 ανήλθε σε 236,4 εκατ. ευρώ, ενώ τα λειτουργικά της κέρδη έφτασαν τα 19,5

εκατ. ευρώ. Παράλληλα η Allianz Ελλάδος μέσω της θυγατρικής Allianz ΑΕΔΑΚ, διαχειρίζεται συνολικά κεφάλαια ύψους 420 εκατ. ευρώ.

Αυξημένη ήταν το 2010, σε σχέση με το 2009, και η κερδοφορία της Allianz Ελλάδος στους δύο βασικούς τομείς δραστηριότητάς της. Ειδικότερα, στον κλάδο Γενικών Ασφαλειών καταγράφηκε άνοδος των Λειτουργικών Αποτελεσμάτων κατά 41,1% στα 15,5 εκατ. ευρώ, και στον κλάδο Ζωής κατά 12,9% στα 3,7 εκατ. ευρώ. Τα Καθαρά Κέρδη διαμορφώθηκαν στις Γενικές Ασφάλειες στα 8,9 εκατ. ευρώ και στις Ασφαλίσεις Ζωής στα 0,6 εκατ. ευρώ.

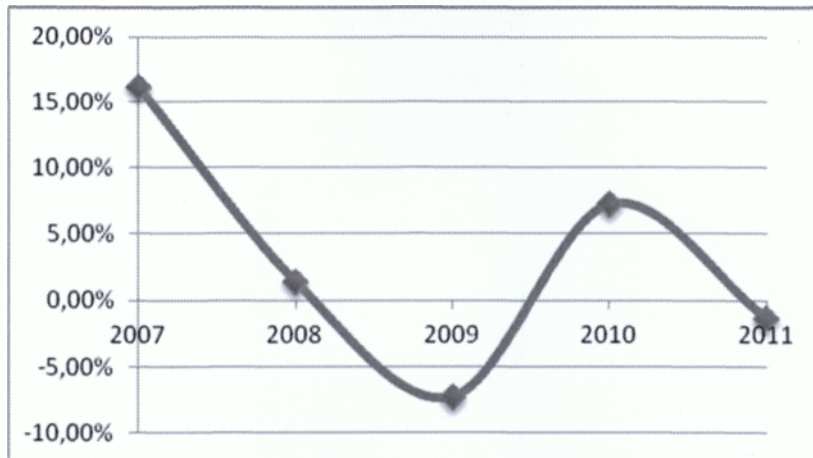
3.2. Χρηματοοικονομικοί δείκτες της Allianz

Από την ανάλυση των χρηματοοικονομικών καταστάσεων της εταιρείας για τα έτη 2008-2011 λαμβάνουμε τα ακόλουθα στοιχεία για κάθε κατηγορία αριθμοδεικτών.

Δείκτης μικτού κέρδους

Ο αριθμοδείκτης αυτός, γνωστός και ως μεικτό περιθώριο κέρδους, είναι πολύ σημαντικός διότι παρέχει ένα μέτρο αξιολόγησης της αποδοτικότητας των επιχειρήσεων. Δείχνει δηλαδή τη λειτουργική αποτελεσματικότητα μιας επιχείρησης και την πολιτική τιμών αυτής. Όσο μεγαλύτερος είναι ο αριθμοδείκτης μικτού κέρδους τόσο καλύτερη από απόψεως κερδών είναι η θέση της επιχείρησης διότι μπορεί να αντιμετωπίσει, χωρίς δυσκολία, μια ενδεχόμενη αύξηση του κόστους των πωλούμενων προϊόντων της. Ένας υψηλός δείκτης μικτού κέρδους δείχνει την ικανότητα της διοίκησης μιας επιχείρησης να επιτυγχάνει φθηνές αγορές και να πωλεί σε υψηλές τιμές. Ο αριθμοδείκτης μικτού κέρδους (Gross Profitability Ratio) βρίσκεται από τον ακόλουθο τύπο:

$$\text{Αριθμοδείκτης Μικτού Κέρδους} = \frac{\text{Μικτό Κέρδος} \times 100}{\text{Καθαρές Πωλήσεις}}$$

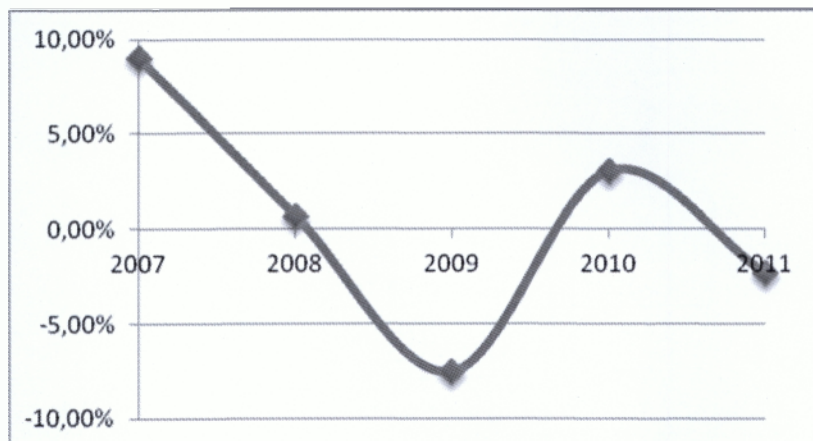
Από τη διαμόρφωση του δείκτη, φαίνεται ότι από το 2007 έως το 2009 μειώνεται, το 2010 αυξάνεται και το 2011 μειώνεται ξανά. Επομένως, την πενταετία 2007-2011 ο δείκτης δείχνει ότι η Allianz δεν είναι τόσο λειτουργικά αποτελεσματική.

Δείκτης καθαρού περιθωρίου κέρδους

Ο δείκτης αυτός μπορεί να υπολογιστεί ως ποσοστό του μεικτού περιθωρίου κέρδους επί των πωλήσεων ή καθαρού περιθωρίου κέρδους επί των πωλήσεων.

Το μεικτό περιθώριο κέρδους υπολογίζεται από την διαφορά των πωλήσεων με το κόστος πωληθέντων. Ο δείκτης είναι χρήσιμος καθώς μας δίνει πληροφόρηση για την αποτελεσματικότητα της δραστηριότητας της επιχείρησης και για την ακολουθούμενη πολιτική τιμών.

$$\text{Δείκτης καθαρού περιθωρίου κέρδους} = (\text{Καθαρά κέρδη χρήσεως} / \text{Κύκλος εργασιών}) \times 100$$

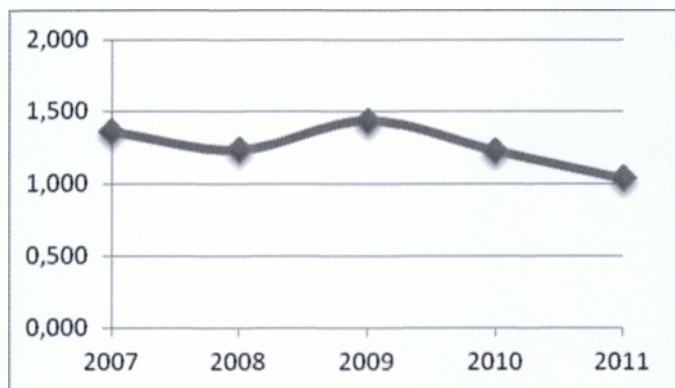

Ο αριθμοδείκτης αυτός προσδιορίζει το κέρδος από τις λειτουργικές δραστηριότητες, δηλαδή το ποσοστό κέρδους που μένει στην επιχείρηση μετά την αφαίρεση από τις καθαρές πωλήσεις του κόστους πωληθέντων και των λοιπών εξόδων. Ο δείκτης παρουσιάζει μείωση από το 2007 έως το 2009, που σημαίνει ότι η Allianz δεν είναι επικερδής, καθώς το 2009 παρουσιάζει ζημιές, ενώ το 2010 αυξάνεται άρα η εταιρία παρουσιάζει κάποια κέρδη και το 2011 μειώνεται ξανά, άρα μειώνονται και τα κέρδη της.

Δείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας ενεργητικού

Ο δείκτης υπολογίζεται από τον ακόλουθο τύπο:

$$\text{Αριθ. Ταχ. Κυκλ. Ενεργ.} = \frac{\text{Πωλήσεις}}{\text{Γενικό Σύνολο Ενεργητικοί}}$$

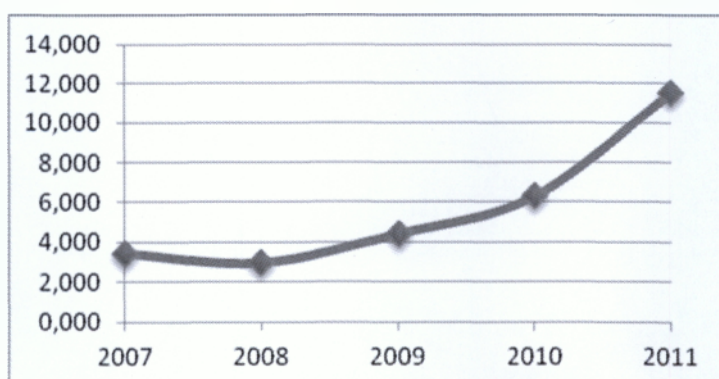

Ο εν λόγω αριθμοδείκτης παρέχει ενδείξεις για το πόσο η επιχείρηση χρησιμοποιεί εντατικά τα περιουσιακά της στοιχεία προκειμένου να πραγματοποιεί τις πωλήσεις της. Από αυτό φαίνεται αν υπάρχει υπερεπένδυση κεφαλαίων στην επιχείρηση σε σχέση με το ύψος των πωλήσεών της. Βέβαια, τα στοιχεία αυτού του δείκτη επηρεάζονται σε μεγάλο βαθμό από τη μέθοδο των αποσβέσεων που ακολουθεί η διοίκηση της εταιρείας, δηλαδή από το αν ακολουθείται πολιτική αυξανόμενης ή σταθερής απόσβεσης. Γενικότερα, για τα έτη 2007 και 2009 η εταιρία έχει χρησιμοποιήσει πιο αποτελεσματικά τα περιουσιακά της στοιχεία σε σχέση με τα έτη 2008, 2010 και 2011.

Δείκτης γενικής ρευστότητας

Ο αριθμοδείκτης υπολογίζεται από τον παρακάτω τύπο:

$$\text{Αριθ. Γενικής Ρευστότητας} = \frac{\text{Κυκλοφορούν Ενεργητικό}}{\text{Βραχυχρόνιες Υποχρεώσεις}}$$

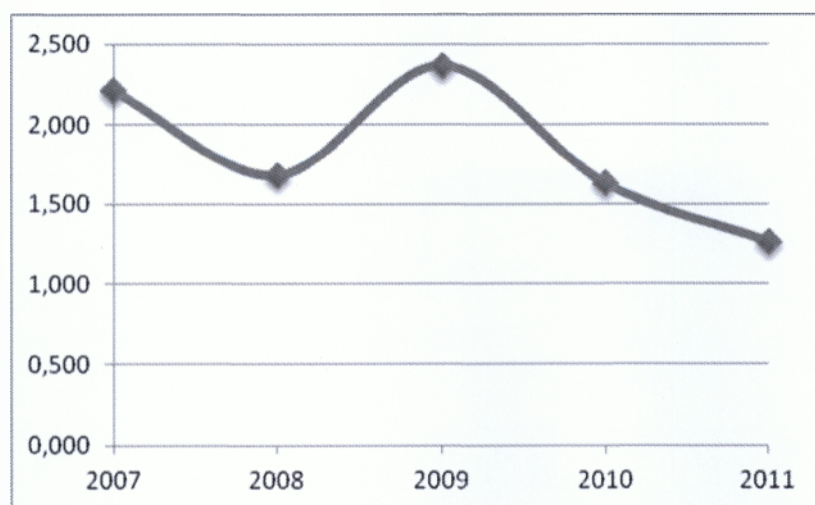
Ο αριθμοδείκτης αυτός δείχνει το μέτρο ρευστότητας της Allianz και το περιθώριο ασφαλείας, ώστε αυτή να είναι σε θέση να ανταποκριθεί στην πληρωμή των καθημερινών απαιτητών υποχρεώσεων. Όσο πιο προβλέψιμες είναι οι εισροές χρημάτων της επιχείρησης τόσο είναι γενικότερα αποδεκτός ένας πιο χαμηλός δείκτης, αν και αυτό είναι συνάρτηση κυρίως του κλάδου των ασφαλειών στον οποίο ανήκει η επιχείρηση. Ο δείκτης για τα έτη 2007-2011 αυξάνεται, που σημαίνει ότι η εταιρία για την πενταετία παρουσιάζει αυξημένη ρευστότητα.

Δείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας του κεφαλαίου κίνησης

Ο αριθμοδείκτης αυτός δείχνει ποιό είναι το ύψος των πωλήσεων που πέτυχε κάθε μονάδα καθαρού κεφαλαίου κίνησης και αν η οικονομική μονάδα διατήρει μεγάλα κεφάλαια κίνησης, πάντα σε σχέση με το ύψος των πωλήσεών της μέσα στη λογιστική χρήση.

Ο αριθμοδείκτης δίνεται από τον παρακάτω τύπο:

$$\text{Αριθ. Ταχύτητας Καθαρού Κεφαλαίου Κίνησης} = \frac{\text{Καθαρές Πωλήσεις}}{\text{Καθαρό Κεφάλαιο Κίνησης}}$$

Για να έχει ακόμα μεγαλύτερη αξία ο συγκεκριμένος αριθμοδείκτης θα πρέπει να παρακολουθείται για μία σειρά ετών και να συγκρίνεται με τον αντίστοιχο αριθμοδείκτη του κλάδου, στον οποίο ανήκει η Allianz.

Ένας υψηλός αριθμοδείκτης μπορεί να αποτελεί ένδειξη ανεπάρκειας κεφαλαίων κίνησης, η οποία ενδέχεται να συνοδεύεται από αυξημένες τρέχουσες υποχρεώσεις και χαμηλή ταχύτητα ανανέωσης των αποθεμάτων ή της ταχύτητας εισπράξεως των απαιτήσεων. Διαχρονικά από το 2007-2011 ο δείκτης δεν είναι υψηλός, οπότε η εταιρία δεν παρουσιάζει ανεπάρκεια στο κεφάλαιο κίνησης.

3.3. Ασφαλιστικά προγράμματα ζωής

Η Ασφάλεια Ζωής θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως το βασικότερο ασφαλιστικό πρόγραμμα, καθώς παρέχει ένα συγκεκριμένο χρηματικό ποσό στους δικαιούχους σε περίπτωση απώλειας της ζωής του ασφαλισμένου. Είναι μια πράξη ευθύνης και μια έμπρακτη απόδειξη της αγάπης σας, αφού φροντίζετε για το μέλλον των ανθρώπων που αγαπάτε, οι οποίοι είναι οικονομικά εξαρτημένοι από εσάς. Τα πλεονεκτήματα που προσφέρει είναι ανεκτίμητα:

- Διατηρεί την ποιότητα της ζωής της οικογένειά σας σε ικανοποιητικό επίπεδο.
- Εξασφαλίζει την εκπλήρωση των μελλοντικών στόχων των παιδιών σας (σπουδές).
- Εξοφλεί άμεσα τα δάνειά σας με αποτέλεσμα να επιτυγχάνετε άμεση εξασφάλιση των περιουσιακών σας στοιχείων.
- Προστατεύει την ακίνητη περιουσία σας και σας δίνει τη δυνατότητα αξιοποίησης κάποιων φορολογικών πλεονεκτημάτων.

Γι' αυτό ανάλογα με τις ανάγκες σας, υπάρχει μια ευρεία γκάμα προγραμμάτων ζωής:

- Απλή Ασφάλεια Ζωής
- Απλή Συμπληρωματική Ασφάλεια

- Απλή Ασφάλεια Μειουμένου Κεφαλαίου και Μόνιμης Ολικής Ανικανότητας
- Ισόβια Ασφάλεια Ζωής
- Μικτή Ασφάλεια Ζωής
- Ασφάλιση Επιβίωσης – Σύνταξης

Παρακάτω θα προταθούν ασφαλιστικά προγράμματα μεγάλων ασφαλιστικών εταιρειών, όπως δόθηκαν από τις εταιρείες, για κάποιον άνδρα 45 ετών που ζει στο κέντρο της Αθήνας και εργάζεται ως δημόσιος υπάλληλος.

3.3.1. Πρόγραμμα ζωής από την Allianz Ελλάδος

Σε αυτή την ενότητα θα μελετηθεί ένα πρόγραμμα ζωής που προσφέρει στους πελάτες της η Allianz Ελλάδος. Υποθετικά θα μελετηθεί η περίπτωση ενός ασφαλισμένου ετών 45.

Πρόκειται για το All Protection, ένα επενδυτικό πρόγραμμα Ζωής τύπου Unit Linked με ταυτόχρονη εγγύηση ελάχιστης απόδοσης των επενδύομένων χρημάτων σας 2,5%.

Προσφέρεται σε όλες τις ηλικίες (παιδιά ή ενήλικες) και για διάρκειες ασφαλίσεως από 10 μέχρι και 25 χρόνια.

Η επένδυση των χρημάτων γίνεται εξ ολοκλήρου μέσω του Allianz Ομολογιών Εσωτερικού, ενός Αμοιβαίου Κεφαλαίου της Allianz A.E.Δ.Α.Κ., με μεσομακροπρόθεσμο επενδυτικό ορίζοντα.

Το Allianz Ομολογιών Εσωτερικού επενδύει τουλάχιστον το 90% του ενεργητικού του κυρίως σε μεσομακροπρόθεσμους τίτλους σταθερού εισοδήματος εσωτερικού και το υπόλοιπο σε επιλεγμένες μετοχές, μια και απευθύνεται σε συντηρητικούς επενδυτές που δεν επιθυμούν τον επενδυτικό κίνδυνο.

Παράλληλα το All Protection διατηρεί όλα τα πλεονεκτήματα των υπόλοιπων προγραμμάτων τύπου Unit Linked.

Προνομιακές Τιμές Διάθεσης και Εξαγοράς Μεριδίων

Ειδικά για τους Ασφαλιζόμενους με το All Protection ισχύουν οι παρακάτω ευνοϊκές ρυθμίσεις:

- Η Τιμή Διάθεσης Μεριδίου ισούται με την καθαρή Τιμή Μεριδίου, δηλαδή δεν υπάρχει επιβάρυνση για την αγορά Μεριδίων
- Η Τιμή Εξαγοράς Μεριδίου ισούται με το 0,9975 της Καθαρής Τιμής Μεριδίου, δηλαδή υπάρχει μια προσυμφωνημένη και ταυτόχρονα ελάχιστη δυνατή επιβάρυνση για τη ρευστοποίηση Μεριδίων

Ευελιξία στα Ασφάλιστρα

Το All Protection, ως έντονα επενδυτικό πρόγραμμα, απαιτεί ένα ελάχιστο ετήσιο ασφάλιστρο, που αρχίζει από τα 300 € για τις περισσότερες ηλικίες και διάρκειες και αυξάνει προοδευτικά για τις μεγάλες ηλικίες και τις μικρές διάρκειες.

Το ασφάλιστρο αυτό οφείλει να αναπροσαρμόζεται ετησίως, με ελάχιστη τιμή αναπροσαρμογής το 3% και μέγιστη το 10%.

Αξίζει να σημειωθεί ότι τα ιδιαίτερα επενδυτικά πλεονεκτήματα του All Protection αποκαλύπτονται πλήρως όταν το ετήσιο ασφάλιστρο είναι μεγαλύτερο από 500 ευρώ.

Ο ασφαλισμένος μπορεί να μεταβάλλει τόσο το ετήσιο ασφάλιστρο όσο και τις ετήσιες αναπροσαρμογές του σε κάθε ετήσια επέτειο από την έναρξη της ασφαλίσεώς σας, έχοντας υπόψη τα περί ελάχιστου ετήσιου ασφαλίστρου.

Εκτός από το ετήσιο ασφάλιστρο είναι δυνατό να καταβάλλονται και «έξτρα» ποσά, που χρησιμοποιούνται για ενίσχυση της αποταμιεύσεώς σας.

Τέλος, εάν ο ασφαλισμένος αδυνατεί να εξοφλήσει κάποιες δόσεις ασφαλιστρών, μπορείτε να αναστείλει τις πληρωμές του, χωρίς να ακυρωθεί η Σύμβαση Ασφαλίσεώς του.

Ευελιξία στη λήξη της ασφαλίσεώς

Το All Protection εκδίδεται για διάρκειες ασφαλίσεως από 10 μέχρι και 25 χρόνια. Στη λήξη του μπορεί να εκδοθεί επόμενο Συμβόλαιο ίδιου τύπου και η διαδικασία αυτή μπορεί να επαναλαμβάνεται μέχρις ότου ο Ασφαλιζόμενος γίνει 70 ετών (ανώτατη ηλικία λήξεως του All Protection).

Παράλληλα ο ασφαλισμένος έχει τη δυνατότητα να επιλέξει την «ενδιάμεση» λήξη του Συμβολαίου του και:

- Την άμεση ρευστοποίηση των Μεριδίων, αν τότε δεν έχει υπερβεί το 55ο έτος της ηλικίας του ή
- τη ρευστοποίησή τους με έναν από τους παρακάτω ιδιαίτερα σημαντικούς τρόπους, αν τότε έχει υπερβεί το 55ο έτος της ηλικίας του

Καταβολή χρημάτων, χωρίς ταυτόχρονη δέσμευση των αντίστοιχων Μεριδίων τους από την εταιρία

Στην περίπτωση αυτή ο ασφαλισμένος διατηρεί συνεχώς τον πλήρη έλεγχο των συσσωρευθέντων Μεριδίων του και μπορεί να επιλέξει έναν από τους παρακάτω τρόπους ρευστοποίησής τους:

- Τμηματική (π.χ. μηνιαία) ρευστοποίηση ορισμένων (π.χ. 15) Μεριδίων
- Τμηματική ρευστοποίηση τόσων Μεριδίων, όσων απαιτούνται κάθε φορά για την πληρωμή συγκεκριμένου ποσού (π.χ. 500 ευρώ)
- Διατήρηση όλων των Μεριδίων με στόχο την τμηματική ή ολική ρευστοποίησή τους σε μελλοντική χρονική στιγμή, όταν οι συνθήκες της αγοράς είναι ευνοϊκότερες

- Ρευστοποίηση όλων των Μεριδίων (ολική εξαγορά της Συμβάσεως Ασφαλίσεως)

Καταβολή χρημάτων, με ταυτόχρονη δέσμευσή των αντίστοιχων Μεριδίων τους από την Εταιρία.

Στην περίπτωση αυτή η Allianz ρευστοποιεί τα συσσωρευθέντα Μεριδία, δεσμεύει την αξία τους ως «Μαθηματικό Απόθεμα» και ο ασφαλισμένος επιλέγει έναν από τους παρακάτω συνδυασμούς για τη συνταξιοδότησή του:

- Την απλή, ισόβια συνταξιοδότησή του
- Την ισόβια συνταξιοδότησή του, αλλά και τη μεταβίβαση μέρους (π.χ. του 80%) της συντάξεώς σας σε άλλο πρόσωπο (π.χ. σύζυγο), εάν λείπει από τη ζωή

Συνέχιση όσων Συμπληρωματικών Καλύψεων υπήρχαν μέχρι τη λήξη του Ατομικού σας Συμβολαίου

Οι τυχόν συνυπάρχουσες Συμπληρωματικές Καλύψεις Ζωής ή Υγείας μπορούν να συνεχιστούν είτε μέσω της έκδοσης επόμενου συμβολαίου ίδιου τύπου είτε μέσω της επιλογής της ισόβιας συνταξιοδότησεώς σας, αν τότε είσθε τουλάχιστον 55 ετών.

Αναλήψεις χρημάτων - Εξαγορές

Εφόσον έχετε εξοφλήσει τα τρία πρώτα ετήσια ασφάλιστρα, μπορείτε να ζητήσετε με γραπτή αίτησή σας προς την Allianz, τη ρευστοποίηση Μεριδίων για Μερική ή Ολική Εξαγορά της Συμβάσεώς Ασφαλίσεώς σας.

Ειδικά τα Μεριδία που προέρχονται από “έξτρα” καταβολές ασφαλιστρων, μπορείτε να τα εξαγοράσετε οποτεδήποτε θελήσετε, ακόμα και από την επόμενη ημέρα της αγοράς τους.

Πλήρης Ενημέρωση

Δύο φορές κάθε χρόνο, (μία για καθένα εξάμηνο), η Allianz σας ενημερώνει γραπτώς για το υπόλοιπο του Λογαριασμού των Μεριδίων σας, δηλαδή για τα Μεριδία που έχει αγοράσει για λογαριασμό της Ασφαλιστικής σας Συμβάσεως καθώς και για τα Μεριδία που τυχόν έχετε ρευστοποιήσει.

Η προσθήκη συμπληρωματικών ωφελημάτων προϋποθέτει επιπρόσθετο ασφάλιστρο.

- *Ελάχιστο Μηνιαίο Ασφάλιστρο: €20*
- *Ελάχιστο Τριμηνιαίο Ασφάλιστρο: €60*
- *Ελάχιστο Εξαμηνιαίο Ασφάλιστρο: €90*
- *Ελάχιστο Ετήσιο Ασφάλιστρο: €150*

3.3.2 Ασφαλιστικό πρόγραμμα ζωής της εταιρείας Alíco

Διαθέτοντας περισσότερα από 140 χρόνια εμπειρίας, οι εταιρίες της MetLife διαδραματίζουν ηγετικό ρόλο στον σχεδιασμό καινοτόμων προγραμμάτων και υπηρεσιών στον τομέα της ασφαλιστικής προστασίας, των συντάξεων και των αποταμιευτικών λύσεων παγκοσμίως.

Έχει επιτύχει δυναμική παρουσία σε περισσότερες από 50 χώρες, μέσω οργανικής ανάπτυξης, εξαγορών, κοινοπραξιών και άλλων μορφών συνεργασίας. Το εταιρικό όνομα ενισχύεται διεθνώς μέσω δυναμικών προγραμμάτων και υπηρεσιών σε αγορές σε όλο τον κόσμο.

Οι εταιρίες της MetLife παρέχουν ασφαλιστικά προγράμματα Ζωής, Προσωπικών Ατυχημάτων και Υγείας, καθώς και συνταξιοδοτικά και αποταμιευτικά προγράμματα, μέσω ασφαλιστικών συμβούλων αλλά και εναλλακτικών δικτύων διανομής, όπως είναι τράπεζες, ασφαλιστικοί πράκτορες και ενέργειες direct marketing.

Την Εταιρία αναγνωρίζουν και εμπιστεύονται 90.000.000 ασφαλισμένοι σε όλον τον κόσμο, καθώς και περισσότερες από 90 από τις 100 κορυφαίες του FORTUNE 500® που δραστηριοποιούνται στις Η.Π.Α.

Γνωστό ασφαλιστικό πρόγραμμα ζωής της εταιρείας είναι η Alico Ισόβια Ασφάλεια Ζωής, η οποία προσφέρει ισόβια ασφαλιστική προστασία αλλά και δυνατότητα αποταμίευσης:

- Σε περίπτωση απώλειας ζωής του ασφαλισμένου από ασθένεια ή ατύχημα, οποτεδήποτε και αν συμβεί, η Alico καταβάλλει στους δικαιούχους το κεφάλαιο κάλυψης.
- Το κεφάλαιο κάλυψης είναι εγγυημένο και μπορεί να αυξηθεί ακόμη περισσότερο, ανάλογα με τις εκάστοτε οικονομικές συνθήκες της αγοράς, με το ΠΥΜΑ (Προϊόν Υπεραπόδοσης Μαθηματικών Αποθεμάτων)
- Επίσης, μετά τη συμπλήρωση των 3 πρώτων ετών, το πρόγραμμα μπορεί να εξαγοραστεί και ο ασφαλισμένος να λάβει την εγγυημένη αξία εξαγοράς και το μέχρι τότε συσσωρευμένο ΠΥΜΑ

Η Ισόβια Ασφάλεια Ζωής μπορεί να χρησιμοποιηθεί για:

- Την πληρωμή φόρου κληρονομιάς ή δωρεάς,
- Την αποπληρωμή των τακτικών υποχρεώσεων της οικογένειας (στεγαστικά ή καταναλωτικά δάνεια, πιστωτικές κάρτες, εφορία κλπ),
- Την αποπληρωμή των εκτάκτων υποχρεώσεων της οικογένειας (έξοδα νοσηλείας, ταφής του θανόντος, κλπ)
- Την απρόσκοπτη συνέχιση των σπουδών των παιδιών

Επίσης η Ισόβια Ασφάλεια Ζωής λειτουργεί παράλληλα και ως αποταμιευτικό πρόγραμμα αφού εάν κάποια στιγμή, μετά τη συμπλήρωση των 3 πρώτων ετών, δεν είναι επιθυμητή η συνέχιση του προγράμματος τότε παρέχεται ένα σημαντικό εγγυημένο εφάπαξ ποσό που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για:

- Την χρηματοδότηση σημαντικών αγορών (σπίτι, αυτοκίνητο, κλπ),
- Την οικονομική κάλυψη των σπουδών των παιδιών,

- Την οικονομική στήριξη των επαγγελματικών σχεδίων των παιδιών,
- Την οικονομική αντιμετώπιση εκτάκτων περιστατικών υγείας.

Δυνατότητες του προγράμματος

- Συνδυάζεται η Ισόβια Ασφαλιστική Κάλυψη και η Αποταμίευση.
- Εγγυημένο τεχνικό επιτόκιο 3,35% για όλη τη διάρκεια του προγράμματος (το μέγιστο επιτρεπτό από τη Νομοθεσία),
- Σημαντική μείωση κόστους για όσους επιλέξουν κεφάλαιο κάλυψης μεγαλύτερο των 25.000 ευρώ,
- Δυνατότητα προσαρμογής του προγράμματος στις προσωπικές σας ανάγκες (κεφάλαιο κάλυψης, διάρκεια πληρωμής ασφαλιστρών, κόστος προγράμματος),
- Δυνατότητα επιλογής επιπλέον συμπληρωματικών καλύψεων προκειμένου να υπάρχει ολοκληρωμένη ασφαλιστική κάλυψη,
- Δυνατότητα πληρωμής του ασφαλιστρου σε ετήσιες, εξαμηνιαίες, τριμηνιαίες και μηνιαίες δόσεις,
- Φοροαπαλλαγή των ασφαλιστρών σύμφωνα με την εκάστοτε ισχύουσα φορολογική νομοθεσία.

Η προσθήκη συμπληρωματικών ωφελημάτων προϋποθέτει επιπρόσθετο ασφάλιστρο.

- *Ελάχιστο Μηνιαίο Ασφάλιστρο: €30*
- *Ελάχιστο Τριμηνιαίο Ασφάλιστρο: €80*
- *Ελάχιστο Εξαμηνιαίο Ασφάλιστρο: €130*
- *Ελάχιστο Ετήσιο Ασφάλιστρο: €210*

3.3.3. Ασφαλιστικό πρόγραμμα ζωής της εταιρείας *Universal Life*

Το πρόγραμμα «ΑΠΛΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΖΩΗΣ» προσφέρει τις παρακάτω επιλογές νοουμένου ότι τις ζητήσετε από την έναρξη του ασφαλιστηρίου, αφού διαφοροποιούν το ασφάλιστρο:

- **Απλή Ασφάλεια Ζωής** - παρέχει τη δυνατότητα να έχετε ψηλή ασφαλιστική κάλυψη με χαμηλό ασφάλιστρο για μια προκαθορισμένη χρονική περίοδο.

- **Απλή Ασφάλεια με Εφάπαξ Ασφάλιστρο** - παρέχεται η δυνατότητα να καταβάλετε εφάπαξ το ασφάλιστρο διασφαλίζοντας έτσι την απρόσκοπτη λειτουργία του σχεδίου μέχρι τη λήξη του. Στο σχέδιο αυτό δεν προσφέρονται συμπληρωματικά ωφελήματα.

- **Απλή Ασφάλεια Μειωνόμενης Ασφαλιστικής Κάλυψης** - με το Σχέδιο αυτό επιλέγετε όπως το ασφαλισμένο ποσό μειώνεται χρόνο με το χρόνο σύμφωνα με συγκεκριμένο συντελεστή. Το σχέδιο αυτό επιλέγεται συνήθως από άτομα που θα ήθελαν να καλύψουν τις δανειοδοτικές τους ανάγκες. Στο σχέδιο αυτό δεν προσφέρονται συμπληρωματικά ωφελήματα.

- **Απλή Ασφάλεια Μειωνόμενης Ασφαλιστικής Κάλυψης με Εφάπαξ Ασφάλιστρο** - η επιλογή του σχεδίου σας επιτρέπει όπως το ασφαλισμένο ποσό μειώνεται χρόνο με το χρόνο σύμφωνα με συγκεκριμένο συντελεστή και ταυτόχρονα σας παρέχει τη δυνατότητα να καταβάλετε εφάπαξ το ασφάλιστρο διασφαλίζοντας έτσι την απρόσκοπτη λειτουργία του σχεδίου μέχρι τη λήξη του. Στο σχέδιο αυτό δεν προσφέρονται συμπληρωματικά ωφελήματα.

- **Απλή Ασφάλεια Ανανεώσιμη και Μετατρέψιμη** - σας παρέχει το δικαίωμα, όπως πριν από την εκπνοή του Σχεδίου και προτού συμπληρώσετε τα 60α σας γενέθλια, ανανεώσετε το συμβόλαιό σας με το ίδιο ασφαλισμένο ποσό και για περίοδο που να μην υπερβαίνει την αρχική νοουμένου ότι η ηλικία σας στη λήξη του δεν θα υπερβαίνει τα 70. Επίσης μπορείτε να τη μετατρέψετε σε ισόβια ή μικτή ασφάλεια χωρίς ιατρική εξέταση. Και στις δύο περιπτώσεις, το ασφάλιστρο υπολογίζεται σύμφωνα με την ηλικία του ασφαλισμένου κατά τη ημερομηνία ανανέωσης ή μετατροπής του ασφαλιστηρίου.

Επιπρόσθετα Ωφελήματα

Παράλληλα, η Απλή Ασφάλεια Ζωής και η Απλή Ασφάλεια Ανανεώσιμη & Μετατρέψιμη σας παρέχει τη δυνατότητα επιλογής επιπρόσθετων καλύψεων που προσφέρουν τα πιο κάτω συμπληρωματικά ωφελήματα.

- Απώλεια Ζωής από Ατύχημα
- Μόνιμη Ολική Ανικανότητα
- Εισόδημα Ανικανότητας
- Απαλλαγή Πληρωμής Ασφαλίσεων
- Ωφέλημα Σοβαρών Ασθενειών

Η προσθήκη συμπληρωματικών ωφελημάτων προϋποθέτει επιπρόσθετο ασφάλιστρο.

Ελάχιστο Μηνιαίο Ασφάλιστρο: €20

Ελάχιστο Τριμηνιαίο Ασφάλιστρο: €50

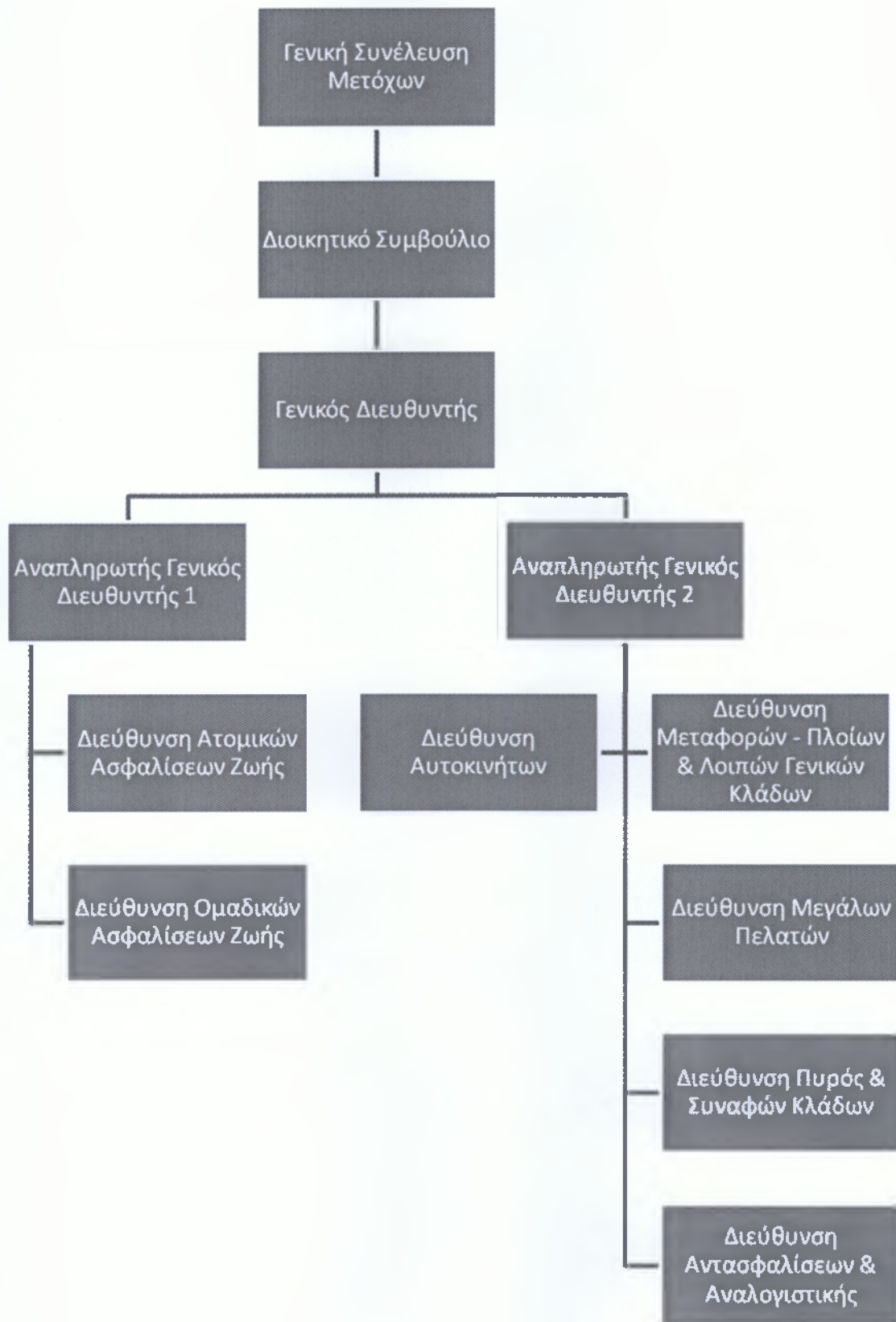
Ελάχιστο Εξαμηνιαίο Ασφάλιστρο: €75

Ελάχιστο Ετήσιο Ασφάλιστρο: €135

3.4. Δομή της Ασφαλιστικής Εταιρείας ALLIANZ Ελλάδος

Για την καλύτερη κατανόηση του τρόπου λειτουργίας της Ασφαλιστικής Εταιρείας Allianz Ελλάδος, καθώς και ορισμένα σημεία που διασαφηνίζουν τους κύριους τομείς λειτουργίας της εταιρίας. Ειδικότερα, θα γίνει αναφορά στα Όργανα Διοίκησης, δηλαδή το Διοικητικό Συμβούλιο και τα Όργανα Διεύθυνσης, και στο Τμήμα Ανθρώπινου Δυναμικού. Τέλος, θα γίνει μια καταγραφή των τυπικών προσόντων των διευθυντικών στελεχών, αλλά και μια προσπάθεια ποσοτικής κατηγοριοποίησης των υπολοίπων υπαλλήλων της εταιρείας.

Οργανόγραμμα ALLIANZ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΜΗΜΑΤΑ – ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Όλα τα παρακάτω τμήματα βρίσκονται υπό την επίβλεψη του Γενικού Διευθυντή της εταιρείας.

- Διεύθυνση Marketing
- Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών
- Διεύθυνση Ανθρώπινου Δυναμικού
- Διεύθυνση Επιθεώρησης
- Διεύθυνση Νομικών Υπηρεσιών
- Διεύθυνση Οργάνωσης & Ποιότητας
- Διεύθυνση Πληροφορικής
- Διεύθυνση Υποκαταστημάτων
- Διεύθυνση Διεθνών Δραστηριοτήτων & Υποστήριξης Διοίκησης
- Διεύθυνση Περιουσίας & Επενδύσεων
- Διεύθυνση Πωλήσεων

3.4.1. Όργανα Διοίκησης

Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι το ανώτατο διοικητικό όργανο της Εταιρείας που κατά κύριο λόγο διαμορφώνει την στρατηγική και πολιτική ανάπτυξης αυτής, ενώ εποπτεύει και ελέγχει την διαχείριση της περιουσίας της.

Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι αρμόδιο να αποφασίσει για κάθε θέμα που αφορά στην διαχείριση της περιουσίας, στην διοίκηση και εκπροσώπηση της Εταιρείας και γενικά στην δραστηριότητά της, λαμβάνει δε όλα τα ενδεικνυόμενα μέτρα και αποφάσεις για την πραγματοποίηση του σκοπού της Εταιρείας. Εξαιρούνται της αρμοδιότητας του Διοικητικού Συμβουλίου τα θέματα εκείνα, τα οποία σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου ή του καταστατικού υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Γενικής Συνέλευσης. Επίσης, το Διοικητικό Συμβούλιο παρακολουθεί την πορεία της Εταιρείας και την υλοποίηση του προγράμματός της.

Η σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου της ALLIANZ είναι η ακόλουθη:

Πρόεδρος & Διευθύνων Σύμβουλος	<i>Πέτρος Παπανικολάου</i>
Αντιπρόεδρος	<i>Lars Heibutzki</i>
Μέλος Δ.Σ.	<i>Matthias Florianus Paul Baltin</i>
Μέλος Δ.Σ.	<i>Dieter Franz – Josef Wemmer</i>
Μέλος Δ.Σ.	<i>Μελέτης Φικιώρης</i>
Μέλος Δ.Σ.	<i>Κωνσταντίνος Βερτόπουλος</i>

3.4.2. Όργανα Διεύθυνσης

Τα ανωτέρω διευθυντικά στελέχη πλαισιώνονται από ικανά και έμπειρα στελέχη, με πολυετή πείρα και κατάρτιση στο αντικείμενο εργασίας τους. Τα περισσότερα διευθυντικά στελέχη της Allianz ΕΛΛΑΔΟΣ έχουν ελληνική ιθαγένεια. Ο λόγος που δεν είναι όλοι Έλληνες, είναι ότι η εταιρεία επιζητά την τεχνική βοήθεια, γνώση και εμπειρία από στελέχη του παγκόσμιου ιστού της Allianz. Σχετικά με τα μέλη του Δ.Σ. και τα διευθυντικά στελέχη της Εταιρείας αναφέρονται τα εξής:

- Δεν υπάρχουν συγγενικές σχέσεις μεταξύ των μελών του Δ.Σ. και των υπολοίπων διευθυντικών στελεχών της Εταιρείας.
- Κανένα μέλος του Δ.Σ. ή διευθυντικό στέλεχος δεν έχει καταδικαστεί για πράξεις ατιμωτικές ή οικονομικά εγκλήματα ή είναι αναμειγμένο σε δικαστικές εκκρεμότητες που αφορούν πτώχευσης, εγκληματική πράξη και απαγόρευσης άσκησης:
 - ο Επιχειρηματικής δραστηριότητας,
 - ο Χρηματιστηριακών συναλλαγών
 - ο Επαγγέλματος ως συμβούλου επενδύσεων, διευθυντικό στέλεχος τραπεζών και ασφαλιστικών εταιριών, στέλεχος χρηματιστηριακών εταιριών κ.λ.π.

3.4.3. Τμήμα Ανθρώπινου Δυναμικού

Το ανθρώπινο δυναμικό της ALLIANZ Ελλάδος την 31.12.2011 ανερχόταν σε 52 άτομα, έναντι 79 την 31.12.2010. Κατά το 2011, έκαναν χρήση του προγράμματος εθελουσίας εξόδου και αποχώρησαν κυρίως λόγω συνταξιοδότησης.

Από τους 303 εργαζομένους μπορούμε να κάνουμε τις εξής κατηγοριοποιήσεις:

ΦΥΛΟ	
Άνδρες	56,77 %
Γυναίκες	43,23 %

Συνεπώς, ο χώρος της ασφάλισης, τουλάχιστον για την ALLIANZ Ελλάδος, είναι γυναικοκρατούμενος χώρος. Πάντως να σημειωθεί ότι οι υψηλότερες θέσεις καταλαμβάνονται από άνδρες, ενώ τα Τμήματα τα αναλαμβάνουν κατά κύριο λόγο οι γυναίκες.

ΗΛΙΚΙΑ	
18-24 ετών	1,65 %
25-34 ετών	12,65 %
35-50 ετών	66,33 %
50 ετών και άνω	19,48 %

Η πλειονότητα των εργαζομένων στην εξεταζόμενη ασφαλιστική εταιρεία ανήκει στην πλέον παραγωγική ηλικία, καθώς σχεδόν 8 στους 10 υπαλλήλους ανήκουν στην ηλικία 25 έως 50 ετών.

Όσοι υπερβαίνουν αυτό το όριο είτε κατέχουν υψηλά ιστάμενες θέσεις είτε βρίσκονται χρόνια στην εταιρεία και πρόκειται για άτομα με εμπειρία και διευθυντικές ικανότητες.

Οι μικρότεροι είναι είτε μαθητευόμενοι είτε μόλις έχουν αποφοιτήσει από τη σχολή τους και ξεκινούν σε χαμηλή θέση, ώστε να μάθουν από κάτω προς τα πάνω την δομή και τη λειτουργία του Οργανισμού.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ	
Κάτοχοι Μεταπτυχιακού Τίτλου Σπουδών	17,82 %
Απόφοιτοι Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης	34 %
Απόφοιτοι Τεχνολογικής Εκπαίδευσης	23,1 %
Απόφοιτοι Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης	24,1 %
Απόφοιτοι Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης	0,8 %

Είναι προφανές, ότι όπως όλες οι μεγάλες εταιρείες, έτσι και η ALLIANZ Ελλάδος, φροντίζει ώστε οι υπάλληλοί της να έχουν υψηλό μορφωτικό επίπεδο, για την καλύτερη αξιοποίηση κάθε ευκαιρίας, αλλά και την καλύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων.

Από τον παραπάνω πίνακα διαπιστώνεται ότι 3 στους 4 εργαζομένους έχουν συνεχίσει τις σπουδές τους μετά το Λύκειο (ή Εξατάξιο Γυμνάσιο). Να σημειωθεί, τέλος, ότι το 99% των υπαλλήλων έχουν παρακολουθήσει σεμινάρια είτε της Εταιρείας είτε Πιστοποιημένα από άλλους φορείς που βοηθούν στην καλύτερη διεξαγωγή του έργου τους.

Σύμφωνα με πηγές από την ίδια την Εταιρεία, το σύνολο σχεδόν των κατόχων μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών και αποφοίτων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης εργάζονται σε διευθυντικές θέσεις, ενώ οι απόφοιτοι τεχνολογικής εκπαίδευσης είναι πρώτης τάξεως βοηθοί των διευθυντικών στελεχών με σημαντικές προοπτικές στον χώρο.

Οι απόφοιτοι Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης εργάζονται είτε στα επιμέρους τμήματα, είτε – η μειονότητά τους και μεγαλύτερης ηλικίας και εμπειρίας – προϊστάμενοι τμημάτων. Πάντως, όπως εξηγεί, η υπεύθυνη του ανθρώπινου δυναμικού, η εταιρεία αξιολογεί τα ουσιαστικά προσόντα των υπαλλήλων και δε

μένει μόνο στο τυπικό προσοντολόγιο. Είθισται, όμως όσοι έχουν περατώσει ανώτερες και ανώτατες σπουδές να εξελίσσονται γρηγορότερα τόσο μισθολογικά όσο και ιεραρχικά.

Όσοι έχουν ολοκληρώσει την Υποχρεωτική Εκπαίδευση ανήκουν αποκλειστικά στο υποστηρικτικό προσωπικό και αφορά στον τομέα της συντήρησης και του καθαρισμού των κτιρίων. Να σημειωθεί ότι δεν συμπεριλαμβάνονται στο προσωπικό τα συνεργεία καθαρισμού, τα οποία προσλαμβάνονται για κοινωνικές εκδηλώσεις ή άλλους λόγους.

3.5. Προσόντα Ασφαλιστικών Συμβούλων

Ο ασφαλιστικός κλάδος εκτός από απαιτητικός και ιδιαίτερος, ίσως είναι το μοναδικό επάγγελμα που αμείβει αξιοκρατικά! Με λίγα λόγια, όσο πιο πολύ δουλέψει κάποιος και αγαπήσει αυτό που κάνει τόσο πιο πολύ θα έχει να λαμβάνει. Επίσης, ζούμε σε μια εποχή όπου η ιδιωτική ασφάλιση ανθίζει και αλλάζει τα δεδομένα ειδικά στο χώρο της Υγείας και της Σύνταξης και το μόνο σίγουρο είναι ότι θα παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο στα δεδομένα της αγοράς.

Είναι ο χώρος, στον οποίο μπορεί κάποιος χωρίς καμία χρηματική επένδυση να ανοίξει το δικό του "μαγαζί" και να κάνει ό, τι είναι δυνατόν για να δουλέψει καλύτερα. Σίγουρα είναι δύσκολο για κάποιον ο οποίος έχει συνηθίσει σε εργασίες που ήταν υπάλληλος και ακολουθούσε εντολές, αλλά με τη δική μας απεριόριστη βοήθεια και τη δική σας θέληση είναι βέβαιη η επιτυχία!

Με την αλλαγή του κοινωνικό – οικονομικού περιβάλλοντος της χώρας ο ρόλος που διαδραματίζει η ιδιωτική ασφάλιση στην ελληνική οικονομία και κοινωνία μεταμορφώνεται. Η ιδιωτική ασφάλιση αποκτά θεσμικό χαρακτήρα και συμμετέχει ενεργά στην κάλυψη των αναγκών του ελληνικού λαού.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο αναβαθμίζεται σημαντικά ο ρόλος του ασφαλιστικού συμβούλου. Το επάγγελμα αυτό αποκτά πλέον ιδιαίτερη σημασία για τον έλληνα καταναλωτή καθώς τον βοηθά και τον συμβουλεύει στην κάλυψη βασικών του αναγκών.

Ως αποτέλεσμα της αναβάθμισης του επαγγέλματος του ασφαλιστικού συμβούλου, έχει θεσμοθετηθεί η υποχρεωτική πιστοποίηση της εκπαίδευσης του επαγγελματία ασφαλιστικού συμβούλου.

Μία επιπλέον παράμετρος είναι η σημαντική αύξηση της ασφαλιστικής συνείδησης των ελλήνων τα τελευταία χρόνια, γεγονός που απορρέει κυρίως από την ανεπάρκεια και τους συνεχείς κλυδωνισμούς του κοινωνικού ασφαλιστικού συστήματος.

Παρά τη μεγάλη πρόοδο που έχει σημειωθεί τα τελευταία χρόνια, τα περιθώρια εναρμόνισης με τον αντίστοιχο όγκο ασφαλιστρών των χωρών της Ε.Ε. παραμένουν μεγάλα και συνεπώς το πεδίο δράσης του ασφαλιστικού συμβούλου προσφέρει μεγάλες προοπτικές οικονομικής και επαγγελματικής ανόδου. Ο επαγγελματίας ασφαλιστικός σύμβουλος καταλαμβάνει τη θέση που του αξίζει.

Ο Κανονισμός Πωλήσεων της Allianz επιβραβεύει την ποιότητα, αμείβει την διατηρησιμότητα, αποσκοπεί στην ατομική κερδοφορία και εξασφαλίζει διαχρονική επαγγελματική σταδιοδρομία. Η φιλοσοφία του έχει ως στόχο την ανάπτυξη αλλά και την επιβράβευση της διατήρησης των εργασιών του συνεργάτη. Σημασία για εμάς δεν έχει η χωρίς ποιοτικό υπόβαθρο ανάπτυξη. Μας ενδιαφέρει η αύξηση της παραγωγής μέσα από μία πολιτική πωλήσεων που εξασφαλίζει χαρτοφυλάκια με γερές βάσεις για τους συνεργάτες μας.

Πιστεύουμε στην ανθρώπινη επικοινωνία και στην ηθική ανταμοιβή των συνεργατών των πωλήσεων. Για το λόγο αυτό έχουν ενταχθεί στον κανονισμό των πωλήσεων πολλά στοιχεία ηθικής επιβράβευσης.

Μια επιτυχημένα καριέρα – ένας καταξιωμένος συνεργάτης

- Οι υπηρεσίες και οι ενέργειες σου δίνουν προστιθέμενη αξία στις επιλογές του πελάτη με αποτέλεσμα να δημιουργείται μακροχρόνια προσωπική σχέση μεταξύ σας.

- Έχεις υψηλές απολαβές και αμοιβές και εξασφαλίζεις για τον εαυτό σου και τους ανθρώπους που αγαπάς ένα καλύτερο βιοτικό επίπεδο και ένα ασφαλές και σίγουρο αύριο.
- Απολαμβάνεις ηθικές επιβραβεύσεις από την Εταιρία σου και αναγνωρίζεσαι ως μία ξεχωριστή και διαφορετική μονάδα σε ένα μεγάλο και δυνατό σύνολο.
- Έχεις μεγάλη προοπτική εξέλιξης τόσο ως Ασφαλιστικός Σύμβουλος, όσο και ως Manager.
- Εξασκείς ένα επάγγελμα που σου δίνει κοινωνική αναγνώριση και αποδοχή.
- Συμμετέχεις και συνεισφέρεις στις εξελίξεις που αφορούν άλλους ανθρώπους ή και την εταιρεία
- Επηρεάζεις θετικά την ζωή των πελατών σου και των συνεργατών σου και συναδέλφων σου.

Ένας Όμιλος με συνέχεια και συνέπεια

Η Allianz εξελίσσει διαρκώς την τεχνογνωσία της και την μεταφέρει με όλα τα κανάλια επικοινωνίας που διαθέτει στους συνεργάτες των πωλήσεων. Στηρίζει και υποστηρίζει την καθημερινή προσπάθεια του συνεργάτη της με όλο το ανθρώπινο δυναμικό της. Η Διεύθυνση Πωλήσεων οργανώνεται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο ώστε να βρίσκεται πάντα κοντά στα προβλήματα και στις ανάγκες των συνεργατών.

Έχουν θεσμοθετηθεί συναντήσεις τόσο με στελέχη του Δικτύου Πωλήσεων, όσο και με τις επίλεκτες ομάδες ασφαλιστικών συμβούλων. Οι συναντήσεις αυτές αποσκοπούν στη συνεχή ανταλλαγή απόψεων για τη σωστή χάραξη της στρατηγικής στο θέμα των πωλήσεων.

Η Allianz στηρίζει την προώθηση των υπηρεσιών του Ομίλου μέσω του επίσημου εταιρικού δικτύου. Η Allianz τόσο στην Ελλάδα όσο και διεθνώς έχει επιλέξει ως κύριο όχημα της πωλησιακής της πολιτικής το δυναμικό κανάλι ενός δικτύου συνεργατών που επιλέγονται και επιβραβεύονται με βάση τα παραγωγικά και ποιοτικά τους επιτεύγματα.

Πιστεύουμε και στηρίζουμε τον ασφαλιστικό σύμβουλο της Allianz γιατί έχουμε την πεποίθηση ότι είναι ο πλέον κατάλληλος για την υψηλού επιπέδου επικοινωνία και εξυπηρέτηση που απαιτούμε για τους πελάτες μας. Χαρακτηριστικό των δεσμών που η Allianz δημιουργεί με το δίκτυο της είναι ότι στη Γερμανία υπάρχουν γραφεία, και μιλάμε πάντοτε για αποκλειστικής συνεργασίας, που συνεργάζονται με τον Όμιλο εδώ και 100 χρόνια, και περνάνε από γενιά σε γενιά.

Η Διεύθυνση Εκπαίδευσης της Allianz λειτουργεί με διαρκή στόχο την ολοένα καλύτερη και αρτιότερη εκπαίδευση των συνεργατών των πωλήσεων. Η συνεχής εκπαίδευση των συνεργατών και η αρτιότητα των γνώσεων τους τόσο όσον αφορά στα προϊόντα όσο και στο γενικότερο περιβάλλον της Allianz και του ανταγωνισμού, είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την τήρηση των ποιοτικών στόχων που έχουμε θέσει.

Ένας συνεργάτης με ήθος και επαγγελματική δεοντολογία

Ο συνεργάτης της Allianz:

- Παρέχει προστιθέμενη αξία στους πελάτες του με τις γνώσεις του και τη γενικότερη κατάρτισή του στα ασφαλιστικά θέματα.
- Γνωρίζει καλά και σε βάθος τον Κανονισμό Πωλήσεων της Εταιρίας και λειτουργεί σύμφωνα με τους κανόνες οργάνωσης της εργασίας και τους κανόνες δεοντολογίας που η εταιρία έχει θέσει.
- Λειτουργεί με γνώμονα την ποιότητα στην επαφή του με τον πελάτη και αυτή η ποιότητα καθρεφτίζεται στο χαρτοφυλάκιό του.
- Λειτουργεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο ως μέλος ενός οργανωμένου συνόλου, κρατώντας πάντα την διαφορετικότητά του και την προσωπικότητά του.
- Συνεργάζεται καλά και παραγωγικά με τους συναδέλφους του εντός και εκτός της Μονάδας Πώλησής στην οποία εντάσσεται.
- Παρακολουθεί τις εξελίξεις στην Ελληνική αγορά, ενημερώνεται συνεχώς και εκπαιδεύεται πάνω σε θέματα προϊόντων και ανταγωνισμού.

Προκειμένου κάποιος να γίνει επαγγελματίας ασφαλιστικός σύμβουλος, θα πρέπει να:

- Προσληφθεί ως δόκιμος ασφαλιστικός σύμβουλος από τη μονάδα μας για το διάστημα 6 μηνών. Γι' αυτό το διάστημα αμείβεται κανονικά
- Δώσει εξετάσεις στο Υπουργείο Ανάπτυξης με σεμινάρια που θα παρακολουθήσει στην Εταιρεία με την οποία συνεργάζεται
- Κάνει έναρξη στην Εφορία και το Επαγγελματικό Επιμελητήριο ως Ελεύθερος Επαγγελματίας Ασφαλιστικός Σύμβουλος
- Έχει Λευκό ποινικό μητρώο και να μην τελεί υπό δικαστική συμπαράσταση
- Κάνει έναρξη στο Ταμείο Ελεύθερων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ)

Όλα τα παραπάνω θα λάβουν χώρα μετά το πέρας του εξαμήνου που τελεί δόκιμος.

ΡΟΛΟΣ

Η δουλειά του ασφαλιστικού συμβούλου είναι να δίνει λύσεις στις ανάγκες που έχουν οι πελάτες του. Μέσα από τα εργαλεία του, τα οποία είναι τα προϊόντα που έχει η Εταιρεία με την οποία συνεργάζεται πρέπει να αναζητά το καλύτερο δυνατό προϊόν για να εξυπηρετήσει τον πελάτη. Για παράδειγμα στις μέρες μας μία πολύ σημαντική ανάγκη που το 90% των Ελλήνων έχουν, είναι η εξασφάλιση αξιοπρεπών συνθηκών νοσοκομειακής περίθαλψης. Ο ασφαλιστικός σύμβουλος θα πρέπει να "αφουγκραστεί" αυτήν την ανάγκη και να βρει ποιο προϊόν ταιριάζει οικονομικά και ψυχολογικά σε μια οικογένεια και να τους βοηθήσει να καταλάβουν τα οφέλη από μια τέτοια υπηρεσία. Επίσης, ένα πολύ σημαντικό κομμάτι είναι η διαδικασία αποζημίωσης, κατά την οποία θα πρέπει να είναι δίπλα στον πελάτη του και να κάνει ό, τι περνά από το χέρι του για να τον εξυπηρετήσει άμεσα και σωστά! Όλα αυτά γίνονται με τη βοήθεια και την καθοδήγηση τη δική μας.

ΠΡΟΣΩΝΤΑ

Τα προσόντα που πρέπει να έχει κάποιος είναι λίγα, αλλά έχουν καθοριστική σημασία για την πορεία του:

- Εργατικός
- Πειθαρχημένος
- Κοινωνικός
- Ειλικρινής

Μπορεί να ακούγονται λίγα και εύκολα, αλλά πραγματικά αυτά είναι τα όπλα ενός συμβούλου προκειμένου να είναι αξιόπιστος και διαχρονικός.

Ειδικότερα, ο ασφαλιστής πρέπει να έχει τα εξής προσόντα:

Ικανότητα Επικοινωνίας

Η ικανότητα να εκφράζεται κάποιος με σαφήνεια τόσο σε επίσημες όσο και ανεπίσημες συναντήσεις και να αποσπά πληροφορίες, με αποτελεσματικότητα. Εδώ περιλαμβάνεται και η ικανότητα να εκφράζεται κανείς με άνεση σε τεχνικούς όρους καθώς και το επίπεδο του ακροατηρίου.

Η Ικανότητα Ελέγχου καταστάσεων

Η ικανότητα αναλήψεως μιας κατάστασης, η μετάδοση εμπιστοσύνης και ως εκ τούτου η παρακίνηση σε δράση. Αυτό προϋποθέτει την επισήμανση βασικών στοιχείων ή επιρροών, την αξιολόγηση της σημασίας τους και την αντιμετώπιση της κατάστασης με τον προσήκοντα τρόπο.

Προσόντα για διαπροσωπικές σχέσεις

Η ικανότητα να διαβλέπουμε τις ανάγκες άλλων, τις απόψεις και τα προβλήματά τους και να ανταποκρινόμαστε κατάλληλα σε αυτά. Αυτό προϋποθέτει να ακούμε προσεκτικά διατηρώντας τον συναισθηματικό έλεγχο και παρουσιάζοντας αποτελεσματικά αντί-επιχειρήματα χωρίς να κριτικάρουμε ή να φοβίζουμε άλλους.

Η Ικανότητα για διοίκηση και διεύθυνση-

Η Ικανότητα να συγκροτήσουμε συστηματικά τις δραστηριότητες κάποιου για αποτελεσματική απόδοση και συντονισμένες προσπάθειες. Εδώ εμπεριέχονται η προσοχή στις λεπτομέρειες, η εκτέλεση ορισμένων εργασιών επαναληπτικά, ο καθορισμός προτεραιοτήτων καθώς και η οργάνωση και ο σχεδιασμός της εργασίας.

Ηθική και επαγγελματική συμπεριφορά

Η ικανότητα να διευθύνετε τις εργασιακές δραστηριότητες κάποιου με ηθικό, αγνό και σωστό τρόπο ενόσω θα σέβεστε την εμπιστευτικότητα ορισμένων προνομιακών πληροφοριών. Σ' αυτήν την ικανότητα περιλαμβάνεται η πίστη στην αξία των υπηρεσιών κάποιου, η επιθυμία να δρούμε προς το καλύτερο συμφέρον του πελάτη και η διάθεση για βελτίωση του επαγγελματικού επιπέδου κάποιου χάρη στη συνεχή επιμόρφωση.

Η ικανότητα να μαθαίνουμε και να εφαρμόζουμε διαδικασίες και η εργασία με γεγονότα και αριθμούς

Η ικανότητα να μαθαίνουμε και να ακολουθούμε νέες διαδικασίες και μεθόδους παίρνοντας επίσης πληροφορίες όταν οι προσωπικές γνώσεις κάποιου είναι περιορισμένες. Αυτό προϋποθέτει να έχετε την ικανότητα να διαβάζετε και να ερμηνεύετε γενικές παραστάσεις και πίνακες και να εκτελείτε τους βασικούς αριθμητικούς υπολογισμούς.

Παρακίνηση για Επιτυχίες και στόχους

Η ικανότητα να θέτουμε ρεαλιστικούς μακροπρόθεσμους και βραχυπρόθεσμους στόχους οδηγώντας τις προσπάθειες κάποιου προς την επίτευξή τους. Εδώ περιλαμβάνεται η ολοκλήρωση εργασιών που έχουν αρχίσει στο παρελθόν και η χρησιμοποίηση των ικανοτήτων κάποιου στο έπακρο.

Δυνατότητες της Αγοράς

Η ικανότητα να πλησιάζουμε παλαιότερους γνωστούς ή να αξιοποιούμε προγενέστερες εμπειρίες για την ανάλυση της αγοράς των ασφαλιστών. Η ικανότητα αυτή περιλαμβάνει επίσης της δυνατότητα αξιολογήσεως τόσο της ευρύτητας όσο και του βάθους αυτών των πιθανών αγορών καθώς και τη δυνατότητα να δημιουργήσουμε κάτι σε αυτές.

Ανεξαρτησία και Αυτοπεποίθηση

Η δυνατότητα να συνεργάζεστε με κάποιον χωρίς στενή επίβλεψη, η πίστη σε άλλα πρόσωπα, ή η ανεξαρτησία πάνω σε τυποποιημένες διαδικασίες και παρουσιάσεις.

Τεχνικές γνώσεις

Η γνώση των ασφαλιστικών προϊόντων και των επενδυτικών φορέων και η κατανόηση των σχέσεών τους με περίπλοκους νόμους της κοινωνικής ασφαλίσεως.

Η Ικανότητα για εύρεση πελατών

Η ικανότητα να αναπτύσσουμε και να διατηρούμε σε διαρκή βάση μια πελατεία που εξυπηρετείται από κάποιον. Αυτό περιλαμβάνει την εξάλειψη υποψηφίων που δεν έχουν τα κατάλληλα προσόντα, την προσέγγιση αξιόλογων και τον προγραμματισμό επισκέψεων για συζήτηση πάνω σε ασφαλιστικά προϊόντα.

Αμοιβή

Ο ασφαλιστικός σύμβουλος συνήθως δεν έχει μισθό. Αμείβεται με ποσοστά επί των πωλήσεων. Αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει όριο στο πόσα χρήματα θα πάρει τον «επόμενο μήνα». Το εκπληκτικό όμως είναι κάτι άλλο: Οι προμήθειες δεν σταματούν ποτέ!

Δηλαδή κάθε φορά που ο πελάτης θα πληρώνει το ασφαλιστήριο (π.χ. κάθε εξάμηνο, κάθε μήνα κλπ), ο ασφαλιστής θα αμείβεται το ίδιο όπως τις προηγούμενες φορές! Επειδή όμως για κάποιον, ο οποίος ξεκινά τώρα είναι πολύ δύσκολο να πετύχει τόσες πωλήσεις ώστε να αμειφθεί επαρκώς τον επόμενο μήνα, η Εταιρεία του παρέχει ένα bonus το οποίο διαρκεί για τον πρώτο ενάμιση χρόνο. Μετά το διάστημα αυτό, το πελατολόγιο είναι αρκετό ώστε να καλύπτει τις οικονομικές ανάγκες του συμβούλου.

Συνοπτικά λοιπόν τα θετικά του επαγγέλματος του ασφαλιστή είναι ότι:

- Είσαι το αφεντικό του εαυτού σου
- Αμείβεσαι ακόμα και αν δεν δουλέψεις
- Χτίζεις ένα σταθερό εισόδημα, το οποίο δε θα σταματήσει ποτέ!
- Φτιάχνεις εσύ το ωράριό σου και τις μέρες που θα δουλέψεις
- Δεν υπάρχει όριο στο πόσα χρήματα θα βγάλεις!

Κεφάλαιο 4ο

Οι προοπτικές και οι ιδιαιτερότητες της Allianz Ελλάδος

Οι μεσοπρόθεσμες έως μακροπρόθεσμες προοπτικές για τις μετοχές είναι θετικές, λόγω ωστόσο της συνεχιζόμενης αβεβαιότητας από την κρίση χρέους της Ε.Ε. και τη μελλοντική οικονομική ανάπτυξη, οι επενδύσεις στην αγορά μετοχών θα πρέπει να πραγματοποιούνται προσεκτικά και σταδιακά.

Τα ανωτέρω αναφέρουν οι αναλυτές της Allianz στο Capital Market Monthly του Οκτωβρίου, το Μηνιαίο Δελτίο Κεφαλαιαγορών του Ομίλου, που εκδίδει η Allianz Global Investors.

Σύμφωνα με τους αναλυτές, «οι κεφαλαιαγορές ταλαντεύονταν μεταξύ ελπίδας και φόβου, αλλά ο φόβος και ειδικότερα η αβεβαιότητα σχετικά με την πορεία της οικονομίας και την ανεπίλυτη κρίση χρέους της Ε.Ε. κυριάρχησε στις αγορές» αναφέρουν και προσθέτουν ότι «η επεκτατική νομισματική πολιτική, η μείωση στις τιμές των εμπορευμάτων, τα αρνητικά πραγματικά επιτόκια και οι θετικές προοπτικές του εταιρικού κλάδου ενισχύουν την υπόθεση ότι το ενδεχόμενο επιστροφής της οικονομίας στην ύφεση είναι απίθανο».

Τονίζουν επίσης ότι η στήριξη που απαιτείται στις αγορές είναι πιθανότερο να προέλθει από τις ελκυστικές αποτιμήσεις των μετοχών και επισημαίνουν τις θετικές προοπτικές για τους εισηγμένους τίτλους, καθότι όπως αναφέρουν «ειδικότερα οι ευρωπαϊκές μετοχές διαπραγματεύονται με μείωση τιμών μεγαλύτερη του 30% σε σχέση με το μέσο όρο δεκαετίας» (βάσει των λόγων τιμής/κέρδους).

Σχολιάζοντας τα μακροοικονομικά στοιχεία της Ευρώπης, οι αναλυτές της Allianz υπογραμμίζουν ότι «στην Ευρωζώνη, η επιβράδυνση της δυναμικής πορείας της οικονομίας επηρεάζει πλέον και τις χώρες του πυρήνα, ενώ οι περιφερειακές χώρες παραμένουν επιβαρυνμένες από τις πιέσεις της δημοσιονομικής εξυγίανσης και την υψηλή ανεργία».

Προσθέτουν, τέλος ότι, η κρίση χρέους δεν έχει τελειώσει ακόμα, αλλά η πολιτική αλληλεγγύη φαίνεται πως παραμένει σταθερή, γεγονός που καθιστά απίθανο το ενδεχόμενο της χρεοκοπίας ή της «σκληρής» αναδιάρθρωσης οποιουδήποτε Κράτους-Μέλους».

Μερίδιο αγοράς τόσο στον κλάδο Ζωής όσο και στον κλάδο Γενικών Ασφαλίσεων κατάφερε να κερδίσει το 2011 η Allianz Ελλάδος, ανεβαίνοντας στην 6η θέση της κατάταξης της ελληνικής ασφαλιστικής αγοράς για το 2011 με βάση τη συνολική παραγωγή, σύμφωνα με σχετική ανακοίνωση. Και αυτό, όπως σημειώνεται, παρά τις πιέσεις που δέχεται λόγω της οικονομικής ύφεσης η ασφαλιστική αγορά (μείωση 7,1% στην παραγωγή ασφαλιστρών το 2011).

«Επιδείξαμε σθεναρές αντιστάσεις στην κρίση και καταφέραμε να διατηρήσουμε αλώβητο τον κύκλο εργασιών μας, να κερδίσουμε μερίδια σε μια αγορά που κινήθηκε έντονα πτωτικά, αλλά και να εξασφαλίσουμε λειτουργική κερδοφορία 18,5 εκατ. ευρώ», τόνισε ο διευθύνων σύμβουλος της Allianz Ελλάδος, Πέτρος Παπανικολάου, κατά την ομιλία του στο πλαίσιο της ετήσιας εκδήλωσης βραβεύσεων του δικτύου Agency της Allianz Ελλάδος, που πραγματοποιήθηκε προ ημερών στα κεντρικά γραφεία της εταιρίας. «Παρά το αβέβαιο περιβάλλον, τις ασταθείς αγορές και το διαμορφούμενο ρυθμιστικό πλαίσιο, η υπόσχεσή μας παραμένει υπόσχεση: Να χτίσουμε μαζί την ισχυρότερη παγκόσμια χρηματοοικονομική κοινότητα», ανέφερε χαρακτηριστικά.

Σχολιάζοντας τις προοπτικές της ελληνικής ασφαλιστικής αγοράς, ο κ. Παπανικολάου τόνισε ότι το 2012 αποτελεί την αρχή μιας δύσκολης τριετίας με πολλές προκλήσεις για την ασφαλιστική αγορά: επανακεφαλαιοποίηση, Solvency II, μειωμένα τεχνικά αποθέματα κλάδου Ζωής και συνέχιση της ύφεσης της ασφαλιστικής αγοράς και το 2013. «Παρ' όλο το απαιτητικό περιβάλλον ύφεση, οι στόχοι μας είναι φιλόδοξοι, γιατί βασιζόμαστε στην εξαιρετική ποιότητα και το γνωστικό υπόβαθρο που έχουν οι συνεργάτες του δικτύου Agency της Allianz. Αντλούμε αισιοδοξία από την ποιότητα των συνεργατών μας», ανέφερε ο κ. Παπανικολάου.

Σε αυτό το σημείο πρέπει να αναφερθεί, ότι αν και η ασφαλιστική εταιρεία δραστηριοποιείται στην Ελλάδα αλλά και σε άλλες χώρες που επλήγησαν από την

οικονομική κρίση, ισχυρά θεωρούνται τα οικονομικά αποτελέσματα για την Allianz Κεντρικής και Ανατολική Ευρώπης, CEE για το 2010. Συγκεκριμένα, τα μικτά ασφάλιστρα έφτασαν τα 3,7 δις ευρώ, παραμένοντας στα ίδια επίπεδα με πέρυσι. Οι προσαρμοσμένες συναλλαγματικές ισοτιμίες ασφαλιστρών μειώθηκαν κατά 3%. Τα λειτουργικά κέρδη για το 2010 έφτασαν τα 119 εκατ. ευρώ, μείωση κατά 61%.

Προβλήματα και ιδιαιτερότητες των ασφαλιστικών εταιριών

Τι καλύπτει μια ασφάλεια ζωής είναι λίγο πολύ γνωστό. Τι δεν καλύπτει, όμως, πέρα από ένα εύστοχο ερώτημα, αποτελεί και ένα αντικειμενικό κριτήριο για την επιλογή του κατάλληλου ασφαλιστικού πακέτου καλύψεων.

Ας τα πάρουμε όμως από την αρχή. Κατ' αρχάς θα πρέπει να πούμε ότι η ασφάλεια ζωής καλύπτει την οικονομική ζημιά που μπορεί να προκληθεί σε ένα άτομο και στα εξαρτώμενα από αυτό μέλη. Με δύο λόγια, καλύπτει τους κινδύνους του θανάτου, της ανικανότητας και ακόμη προβλέπεται κάλυψη για τις ανάγκες νοσοκομειακής περίθαλψης. Ειδικότερα, καλύπτεται ο πρόωρος θάνατος, δηλαδή αυτός που συμβαίνει κατά τα παραγωγικά χρόνια του ανθρώπου, όταν εργάζεται και παράγει εισόδημα και το μέγεθος των οικονομικών συνεπειών είναι τέτοιο που επηρεάζει άμεσα το επίπεδο ζωής αλλά και τα σχέδια για το μέλλον.

Μια άλλη παράμετρος των ασφαλίσεων ζωής είναι η κάλυψη του κινδύνου της «ανικανότητας», όπως την ονομάζουν οι άνθρωποι του χώρου, και πιο συγκεκριμένα της «ανικανότητας προς εργασία» εξαιτίας μιας ασθένειας ή ενός ατυχήματος, κατά τη διάρκεια των οποίων ο ασφαλιζόμενος είναι υποχρεωμένος να απέχει από την εργασία του για ένα μικρό ή μεγάλο χρονικό διάστημα ή σε σοβαρές περιπτώσεις ανικανότητας να σταματήσει τελείως να δουλεύει. Καλύπτεται επίσης και η «σωματική ανικανότητα», δηλαδή η περίπτωση κατά την οποία εξαιτίας ενός ατυχήματος ο ασφαλιζόμενος χάνει την ικανότητα χρήσης ενός μέλους του σώματός του, έστω και αν δεν εργάζεται. Τέλος, οι ασφάλειες ζωής καλύπτουν και τα έξοδα που προκύπτουν από νοσηλεία.

Βέβαια σε ορισμένες περιπτώσεις οι ασφαλισμένοι δεν γνωρίζουν ότι στα συμβόλαια που υπογράφουν υπάρχουν οι λεγόμενες εξαιρέσεις. Δηλαδή δεν καλύπτονται από τις πρόσθετες παροχές ατυχήματα ή ασθένειες που προκλήθηκαν από ορισμένες συγκεκριμένες αιτίες.

Οι εξαιρέσεις δεν είναι ίδιες για όλες τις ασφαλιστικές εταιρείες αλλά ποικίλλουν. Ωστόσο θα πρέπει να σημειωθεί ότι πολλές από αυτές τις εξαιρέσεις ισχύουν μόνο κατά το πρώτο έτος της ισχύος του ασφαλιστηρίου. Επίσης υπάρχουν και εταιρείες που δεν εξαιρούν καμία κάλυψη, αν και εφόσον βέβαια έχει προηγηθεί συνεννόηση μεταξύ της εταιρείας και του ασφαλιζομένου για το ετήσιο ασφάλιστρο που θα καταβάλλεται και το οποίο σε αυτές τις περιπτώσεις, όπως είναι φυσικό, είναι κατά τι υψηλότερο από τα «συμβατικά».

Σε γενικές γραμμές, αν ενδιαφέρεστε να υπογράψετε ένα συμβόλαιο ζωής, θα σας συνέφερε να ζητάτε από την εταιρεία να σας ενημερώνει αναλυτικά σχετικά με τις εξαιρέσεις, οι οποίες συνήθως αφορούν προβληματικές εγκυμοσύνες, αμβλώσεις, αποβολές, νευροφυτικές παθήσεις, περιπτώσεις χρόνιου αλκοολισμού κλπ.

Πάντως, προτού αναφερθούμε με περισσότερες λεπτομέρειες στον αριθμό και στο είδος των εξαιρέσεων, καλό είναι να γνωρίζετε ότι οι εταιρείες απαλλάσσονται από κάθε είδους υποχρεώσεών τους και δεν καταβάλλουν την οποιαδήποτε αποζημίωση σε περίπτωση που έχετε κάνει ψευδή δήλωση ή έχετε αποσιωπήσει περιστατικά ή στοιχεία, τα οποία σε περίπτωση που τα γνώριζε δεν θα προέβαινε στην ασφάλιση ή δεν θα την αποδεχόταν με τους ίδιους όρους. Το ίδιο ισχύει αν ο ασφαλιζόμενος δεν έκανε τον κόπο να ενημερώσει την εταιρεία για την οποιαδήποτε μεταβολή ή αλλαγή στα στοιχεία που έχει ήδη προσκομίσει στην εταιρεία και που τυχόν αυξάνουν τους κινδύνους που έχει αναλάβει να ασφαλίσει.

Μπορεί να μην το έχετε «υπολογίσει», ωστόσο καλό είναι να γνωρίζετε ότι στο σύνολό τους οι ασφαλιστικές εταιρείες δεν καλύπτουν την αυτοκτονία ή ασθένειες και ατυχήματα που προκλήθηκαν από απόπειρα αυτοκτονίας, που πραγματοποιήθηκε τους πρώτους 12 μήνες ή 24 μήνες, ανάλογα με την εταιρεία από την έναρξη ή την επαναφορά της ασφάλισης.

Επίσης δεν καλύπτονται διανοητικές, νευροφυτικές, νευρικές ή ψυχικές διαταραχές, όπως η επιληψία και άλλες ψυχικές παθήσεις.

Αν πάλι σκέφτεστε να λάβετε μέρος σε αγώνες αυτοκινήτου, θα πρέπει προηγουμένως να γνωρίζετε ότι εξαιρούνται αποζημιώσεων, άρα και ασφαλίσεως, όσοι συμμετέχουν σε αγώνες ταχύτητας, σε αγώνες πάλης, σε επικίνδυνα σπορ, αλλά και αυτοί που συμμετέχουν σε επαγγελματικές ή αυτόνομες καταδύσεις. Επίσης όλες οι εταιρείες (εκτός από την NN) δεν καλύπτουν το AIDS, τις επιπλοκές του, αλλά και περιστατικά χρόνιου αλκοολισμού και χρήσης ναρκωτικών.

Φυσικό είναι επίσης να μην καλύπτουν χειρουργικές επεμβάσεις που πραγματοποιούνται από πλαστικούς, εκτός αν οι επεμβάσεις αυτές είναι απαραίτητες για την αποκατάσταση τραυμάτων από ατύχημα. Το ίδιο ισχύει και για την οδοντιατρική θεραπεία, εκτός αν επίσης προκλήθηκε από ατύχημα.

Επίλογος

Αρχή μιας δύσκολης τριετίας για την ασφαλιστική αγορά αποτελεί το 2012 ανέφερε ο διευθύνων σύμβουλος και CEO της Allianz Ελλάδος, Πέτρος Παπανικολάου, σε εκδήλωση της εταιρίας.

Αναφέρθηκε στις προκλήσεις της ασφαλιστικής αγοράς που εστιάζονται στη επανακεφαλαιοποίηση, το Solvency II, τα μειωμένα τεχνικά αποθέματα κλάδου ζωής και στη συνέχιση της ύφεσης της ασφαλιστικής αγοράς και το 2013.

Η ασφαλιστική αγορά, λόγω της κρίσης και της οικονομικής ύφεσης η ασφαλιστική αγορά παρουσίασε μείωση 7,1% στην παραγωγή ασφαλίσεων το 2011.

Τα αγαθά του ανθρώπου όπως η ζωή, η υγεία, η περιουσία του είναι δυνατόν να πληγούν από απρόβλεπτα περιστατικά, αποτέλεσμα των οποίων είναι να καταστραφεί οικονομικά ο φορέας τους. Άλλοτε οφείλονται σε κάποιο τυχαίο περιστατικό άλλοτε ευθύνονται τρίτοι αλλά πολλές φορές οφείλεται και σε αμέλεια του ιδίου, ο οποίος για να επέλθει στην προηγούμενη κατάσταση που ήταν θα υποφέρει οικονομικά και θα κληθεί να πληρώσει όλη τη ζημιά που υπέστη.

Τα τυχαία και απρόβλεπτα αυτά περιστατικά που γεννούν οικονομικές επιβαρύνσεις και ζημιές αποτελούν τον σημαντικότερο κίνδυνο για αυτόν που υφίσταται τις οικονομικές επιπτώσεις.

Η ασφάλιση είναι το μέσον με το οποίο επιμερίζονται σε πολλά πρόσωπα οι δυσβάστακτες συνέπειες της επέλευσης των κινδύνων και να μην επιβαρύνεται μόνο αυτός που υπέστη την ζημιά και την οικονομική επιβάρυνση.

Το ασφαλιστικό σύστημα στην Ελλάδα αναπτύχθηκε, δυστυχώς, όπως και πολλά άλλα, στη δημόσια διοίκηση ή στις υποδομές, απρογραμμάτιστα και ευκαιριακά. Σταδιακά, δημιουργήθηκε και στον τομέα αυτό πολυδιάσπαση υπηρεσιών, αλληλοεπικάλυψη αρμοδιοτήτων, δαιδαλώδη και αντιφατική νομοθεσία. Με την ασφαλιστική μεταρρύθμιση, θεσπίζεται μια σειρά μέτρων προκειμένου να απαλειφθούν οι στρεβλώσεις, να παταχθεί η εισφοροδιαφυγή, να σταματήσουν οι

ανισότητες στις συντάξεις και να σταματήσουν οι σπατάλες στις δαπάνες περίθαλψης. Ο κρατικός προϋπολογισμός επιχορήγησε το σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης με 14,6 δις ευρώ το 2007 και με 18 δις ευρώ το 2008, αύξηση της τάξεως του 22% μέσα σε ένα χρόνο. Συνολικά, οι δαπάνες του συστήματος για το 2007 ήταν 23.80 δις ευρώ ή 12,6% του ΑΕΠ, με ραγδαία αυξανόμενη τάση. Στα επόμενα χρόνια, αν δεν άλλαζε κάτι, το ποσό θα έφθανε στο 25% του ΑΕΠ, δηλαδή θα πρέπει να διατίθενται για συντάξεις όλα τα ποσά που σήμερα δίνονται για υγεία, παιδεία και πολιτισμό, γεγονός το οποίο υποδηλώνει την κατάρρευση του κοινωνικού κράτους. Τα συνεχώς αυξανόμενα ελλείμματα των Ταμείων, το αυξανόμενο προσδόκιμο όριο ζωής των πολιτών, η συνεχώς μειούμενη αναλογία των εργαζομένων προς τους συνταξιούχους στην Ελλάδα είναι 1,75, δηλαδή λιγότεροι από δύο εργαζόμενους προς ένα συνταξιούχο έναντι τεσσάρων εργαζομένων προς ένα συνταξιούχο που απαιτείται για ένα υγιές και βιώσιμο αναδιανεμητικό σύστημα, οδηγούν στην αναγκαιότητα μιας μεταρρύθμισης, ώστε αφενός να αντέξει στις επόμενες δεκαετίες, αφετέρου να βελτιώσει τη σημερινή κατάσταση και να δώσει προοπτική. Η Ελλάδα αναμένεται ότι θα βρεθεί αντιμέτωπη με μία ισχυρή αύξηση των δημοσίων δαπανών, σχετιζόμενη με τη δημογραφική γήρανση, η οποία θα επηρεάσει δυσμενώς τη σε μακροπρόθεσμη βάση βιωσιμότητα των δημοσίων οικονομικών της. Ως εκ τούτου, η Ελλάδα συγκαταλέγεται στην ομάδα των χωρών υψηλού κινδύνου. Η ασφαλιστική μεταρρύθμιση αποβλέπει στην ενίσχυση της βιωσιμότητας του ελληνικού συνταξιοδοτικού συστήματος και των δημοσίων οικονομικών και η ενοποίηση των υφιστάμενων ταμείων συντάξεων στη διευκόλυνση των μακροπρόθεσμων προβλέψεων για τις συνταξιοδοτικές δαπάνες. (Επιτροπή Σοφών 2005).

Βιβλιογραφία

- Boon B., *Το διαμορφούμενο ασφαλιστικό σύστημα της Ελλάδας*, ομιλία στο συνέδριο με θέμα «The future of Insurance in Greece. Shaping solid strategies in a volatile environment». Αθήνα, 8/10/2010. Διαθέσιμο στο: <http://www.thefutureofinsurance.gr/default.asp?pid=1&la=1> (13/06/2012)
- Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, Υπηρεσία Μελετών και Στατιστικής, 2009. Ετήσια Στατιστική Έκδοση. Η Ιδιωτική Ασφάλιση στην Ελλάδα, διαθέσιμο στο: <http://www.eaee.gr/cms/uploads/AnnualReport2009.pdf> (20/05/2012).
- Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, Υπηρεσία Μελετών και Στατιστικής, 2009. Οικονομικά Αποτελέσματα Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων, διαθέσιμο στο: <http://www.eaee.gr/cms/uploads/oikmel-companies2009gr.pdf> (20/05/2012)
- Εποπτεία ιδιωτικής ασφάλισης, Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, διαθέσιμο στο: <http://www.bankofgreece.gr/Pages/el/deia/default.aspx> (01/06/2012)

Έρευνα για την Ικανοποίηση των πελατών στον ασφαλιστικό χώρο, Ιανουάριος 2010, διαθέσιμο στο: http://www.epistimonikomarketing.gr/article_show.php?article_id%20=3858 (05/06/2012)

Ελληνική Στατιστική Αρχή, Έρευνα Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων για το έτος 2008. Πειραιάς, 04/05/2010, διαθέσιμο στο: http://www.statistics.gr/portal/page/portal%20/ESYE/BUCKET/A0904/PressReleases/A0904_SDE18_DT_AN_00_2008_01_F_GR.pdf (10/06/2012)

Κώτσαλος Γ., *Το διαμορφούμενο ασφαλιστικό σύστημα της Ελλάδας*, ομιλία στο συνέδριο με θέμα «The future of Insurance in Greece. Shaping solid strategies in a volatile environment». Αθήνα, 8/10/2010. Διαθέσιμο στο: <http://www.thefutureof.com/> (07/06/2012)

Νόμος 2496/97 ΦΕΚ Α 87, *Ασφαλιστική σύμβαση, τροποποιήσεις της νομοθεσίας για την ιδιωτική ασφάλιση και άλλες διατάξεις*

Νομοθετικό Διάταγμα 400/1970 ΦΕΚ Α 10/15, *Περί Ιδιωτικής Επιχείρησης Ασφαλίσεων*

Σίμιτσεκ Π. (1997), *Τι είναι ασφάλιση*, Αθήνα: Κάκτος.

Τζώρτζη Ε., 2009: Χρονιά – σταθμός για την ασφαλιστική αγορά. Ηλεκτρονική Εφημερίδα Οικονομία, Έντυπη έκδοση Φεβρουάριος 2010, διαθέσιμο στο: <http://www.economia.gr/gr/2009-----gr.html> (09/06/2012)

Τζώρτζη Ε., *Τα λουκέτα ασφαλιστικών οδηγούν το Επικουρικό Κεφάλαιο σε δάνειο 100 εκατ.*. Εφημερίδα Καθημερινή, Σάββατο 29/01/2011, διαθέσιμο στο: http://news.kathimerini.gr/4dcgi/_w_articles_economy_100055_22/09/2009_330298 (07/05/2012)

Tsoukatos, E., Simmy, M., Graham, R. K. Quality Improvement in the Greek and Kenyan Insurance Industries, διαθέσιμο στο: <http://scholar.google.gr/scholar?q=%20stafford+servqual+1998+insurance+P>

df&hl=el&btnG=%CE%91%CE%BD%CE%B1%CE%B6%CE%AE%CF%84%CE%B7%CF%83%CE%B7 (30/05/2012)

<http://www.minfin.gr/portal/>

<http://www.ypoian.gr/>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Οικονομικές Καταστάσεις ALLIANZ Ελλάδος για τα έτη 2007-2011

Open on 12/15/2007 10:57 am on page 10 of 10. Generated on 12/15/2007 10:57 am. Generated by: [Name] and on 12/15/2007 10:57 am. Generated by: [Name]

The information on this report is for informational purposes only. It is not intended to be used for any other purpose. If you have any questions, please contact the District Office at 603-883-1200.

PERSONAL INFORMATION		STUDENT INFORMATION	
Name: [Name] Address: [Address] City: [City] State: [State] Zip: [Zip]	Date of Birth: [Date] Sex: [Sex] Height: [Height] Weight: [Weight]	Student ID: [ID] Grade: [Grade] Section: [Section]	Enrollment Date: [Date] Status: [Status]

PERSONAL INFORMATION		STUDENT INFORMATION	
Name: [Name] Address: [Address] City: [City] State: [State] Zip: [Zip]	Date of Birth: [Date] Sex: [Sex] Height: [Height] Weight: [Weight]	Student ID: [ID] Grade: [Grade] Section: [Section]	Enrollment Date: [Date] Status: [Status]
Name: [Name] Address: [Address] City: [City] State: [State] Zip: [Zip]	Date of Birth: [Date] Sex: [Sex] Height: [Height] Weight: [Weight]	Student ID: [ID] Grade: [Grade] Section: [Section]	Enrollment Date: [Date] Status: [Status]
Name: [Name] Address: [Address] City: [City] State: [State] Zip: [Zip]	Date of Birth: [Date] Sex: [Sex] Height: [Height] Weight: [Weight]	Student ID: [ID] Grade: [Grade] Section: [Section]	Enrollment Date: [Date] Status: [Status]

PERSONAL INFORMATION

Name: [Name]
 Address: [Address]
 City: [City]
 State: [State]
 Zip: [Zip]

STUDENT INFORMATION

Student ID: [ID]
 Grade: [Grade]
 Section: [Section]

Enrollment Date: [Date]
 Status: [Status]

PERSONAL INFORMATION	STUDENT INFORMATION
Name: [Name] Address: [Address] City: [City] State: [State] Zip: [Zip]	Student ID: [ID] Grade: [Grade] Section: [Section]
Name: [Name] Address: [Address] City: [City] State: [State] Zip: [Zip]	Student ID: [ID] Grade: [Grade] Section: [Section]

As required by the Uniform Accounting System for Banks, the following information is provided for the period ending 12/31/2008. All figures are in thousands of dollars unless otherwise indicated.

Account	12/31/2008	12/31/2007
Assets	1,111,202	1,000,000
Liabilities	800,000	750,000
Equity	311,202	250,000

Account	12/31/2008	12/31/2007
Assets	1,111,202	1,000,000
Liabilities	800,000	750,000
Equity	311,202	250,000

Account	12/31/2008	12/31/2007
Assets	1,111,202	1,000,000
Liabilities	800,000	750,000
Equity	311,202	250,000

Account	12/31/2008	12/31/2007
Assets	1,111,202	1,000,000
Liabilities	800,000	750,000
Equity	311,202	250,000

Account	12/31/2008	12/31/2007
Assets	1,111,202	1,000,000
Liabilities	800,000	750,000
Equity	311,202	250,000

CHIEF EXECUTIVE OFFICER: [Name]
CHIEF FINANCIAL OFFICER: [Name]
CHIEF RISK OFFICER: [Name]
CHIEF COMPLIANCE OFFICER: [Name]
CHIEF INFORMATION OFFICER: [Name]
CHIEF LEGAL OFFICER: [Name]
CHIEF OPERATIONS OFFICER: [Name]
CHIEF SECURITY OFFICER: [Name]
CHIEF TECHNOLOGY OFFICER: [Name]
CHIEF TRAINING OFFICER: [Name]
CHIEF MARKETING OFFICER: [Name]
CHIEF HUMAN RESOURCES OFFICER: [Name]

